

VZLET

ČASOPIS SOKOLSKÉ ŽUPY

JANA PODLIPNÉHO

ROČNÍK PK 27

ČÍSLO 5

ROK 2021

SPANILÁ JÍZDA SOKOLŮ - K PAMÁTNÉMU DNI SOKOLSTVA

V rámci Památného dne sokolstva se letos už potřetí v Praze konala Spanilá jízda sokolů. Akce, kterou pořádá župa Jana Podlipného, začala položením květiny u hrobky Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera a u hrobu Jana Podlipného na Olšanských hřbitovech. Starosta župy, br. Pokorný, zapálil svíčku a od ní plamínek v petrolejové lampičce. Od plamínku byla zažehnuta i svíčka na sokolské hrobce v areálu Strašnického krematoria. Zde pohovořil bratr Mach o událostech ze 7. na 8. října 1941. Čestnou stráž v kroji se župním praporem držel náčelník župy bratr Čížkovský. Peloton sokolských cyklistů za asistence policie i se světélkem vyjel od strašnického krematoria až na Kampu, kde celodenní oslavy vyvrcholily Večerem sokolských světél. Peloton předal plamínek starostce ČOS Haně Moučkové, od něj pak sokolové zapalovali svíčky a pouštěli lodičky po Čertovce.

Po celé trase upoutával peloton pozornost, účastníci byli dobře viditelní ve svých červených tričkách s nápisem *Památný den sokolstva*, s logem Sokola na levém rukávu a se sokolskou vlajčkou na kole. Jeden z účastníků, bratr Jakub Sýkora ze Sokola Podolí vytvořil pěkné video: <https://www.youtube.com/watch?v=LLiHK7YtVw&feature=youtu.be>

Vladimír Richter, T.J. Sokol Královské Vinohrady

ÚVODNÍK ŠÉFREDAKTORKY

Vážení a milí čtenáři, sestry a bratři, přinášíme Vám poslední letošní Vzlet. Představíme Vám v něm nominované v anketě Sokol roku 2020 z naší župy. Vzpomeneme na Památný den sokolstva, který byl letos i přes mnohá opatření opravdu důstojnou připomínkou Akce Sokol. Připomeneme významná výročí našich dějin, pozveme Vás na putovní výstavu nebo do libeňské tančírny. A také Vás seznámíme s akcí Movember, do níž se aktivně zapojili nejen libeňští sokolové. Již tradičně nebude chybět ani soutěž – tentokrát především pro dospělé.

Brzy se přiblíží Vánoce, rádi bychom Vám proto jménem celé redakční rady popřáli klidné prožití adventního času a vánočních svátků, pevné zdraví, štěstí, lásku a radost. A do nového roku k tomu všemu ještě lví sílu a vzlet sokolů!

*Se sokolským nazdar
Anna Jagošová*

8. ŘÍJEN - PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA

8.X. VE VRŠOVICÍCH

Když vstoupíte do vršovické sokolovny dolním vchodem – z ulice Sportovní, uvidíte po levé straně pamětní desku se jmény sokolů, kteří položili život za 2. světové války. A právě prostranství před dolním vchodem a pamětní deskou bylo dějištěm v posledních letech už třetího pietního aktu k uctění Památného dne sokolstva.

Na padlé sokoly z Vršovic jsme zavzpomínali tradičně 8. října v 10 hodin. Celý akt vedla vzdělavatelka jednoty, svým projevem a zdravicí přispěli senátorka a starostka Prahy 10, Renata Chmelová, která s naší jednotou dlouhodobě aktivně spolupracuje a řečnil také br. Rudolf Doucha, starosta T.J. Sokol Praha Vršovice. Na důstojnosti pietnímu aktu přidali krojovaní ze Sokolské stráže, kteří přišli laskavě pomoci do Vršovic. Děkuji Ance Holanové, Betty Andráškové, Martinovi Kubů a Honzovi Štěpánkovi (z Libně, Vinohrad a Ostravy), díky nimž jsme mohli 8. říjen oslavit opravdu důstojně. A především děkuji Boreši Štefflovi, vršovickému praporečníkovi, díky němuž byl opět k vidění prapor naší jednoty.

V minulých letech se pietního aktu ve Vršovicích zpravidla účastnili žáci a studenti z okolních škol, aby se i tímto způsobem seznámili s lokální historií. V letošním roce nám pozvání žáků a studentů překazily volby a s tím spojená ředitelská volna. Doufejme ale, že na setkání s žáky a studenty okolních škol navážeme v příštím roce.

Foto: Facebook starostky Prahy 10

Anna Jagošová, vzdělavatelka T.J. Sokol Praha Vršovice

8.X. NA PRAŽSKÉM HRADĚ

Oslavy Památného dne sokolstva probíhaly v pátek 8. října od ranního kuropění. Hned ráno byly k vidění v několika městech naší republiky na tramvajích a autobusech sokolské vlaječky vedle státních a když jste se dobře podívali kolem sebe, našel se občas někdo s červenou kokardou a znakem „S“. Po Praze se pietní akty, výstavy nebo pouštění sokolských světél v lodičkách po vodě a další způsoby, jak uctít památku padlých během Akce Sokol spolurozbíhaly už v předvečer 7. října a pokračovaly především během dopoledne 8. října takřka na všem místech Prahy. Na radnicích, městských úřadech i v sokolovnách...

Přesně v poledne se Památný den sokolstva připomněl také na prvním nádvoří Pražského hradu. Společně se střídající jednotkou Hradní stráže nastoupily také tři sokolské prapory. Vzorně je přinesli krojovaní bratři ze Sokolské stráže v čele s velitelem, br. Markem Mandou. Třetí z praporů – Masarykův – nesli bratři ze Sokola Chicago, kteří se tak vůbec poprvé zapojili do oslav 8. října u nás. Bratři ze Spojených států, kteří nejenže mají české kořeny, ale dokonce v některých případech ovládají češtinu více než dobře, dorazili několik dní předem, aby prošli výcvikem a mohli společně s ostatními krojovanými sokoly uctít památku padlých nejen během Akce Sokol.

Sešlo se nás přes deset krojovaných příběhnuvších z různých pietních aktů po Praze, kteří jsme se přišli podívat před bránu Gigantů na „naše bratry“ a bylo to krásné a důstojné. S vojáky Hradní stráže si na profesionalitě nezádali a nebylo poznat, kdo prošel jako voják tříměsíčním výcvikem ve Vyškově a kdo ze sokolů se všechno naučil během třídního výcviku v kasárnách Hradní stráže. Po nástupu na prvním nádvoří nás všechny čekal přesun do Tyršova domu a jak jinak než pochodem v uzavřeném tvaru.

Anna Jagošová, zdroj fotografií: Facebook Sokolské stráže

8.X. V TYRŠOVĚ DOMĚ

Oficiální část oslav Památného dne sokolstva pokračovala v Tyršově domě. Od 15 hodin se v prostorách před Michnovým palácem sešlo množství těch, kteří přišli uctít památku padlých sokolů. Projev pronesli mimo jiné starostka České obce sokolské, Hana Moučková, předseda Senátu Parlamentu České republiky, Miloš Vystrčil nebo pražský primátor, Zdeněk Hřib. Následoval pietní akt na nádvoří v Tyršově domě. Bylo položeno nespočet věnců a kytic snad za všechny pražské instituce, spolky i politické kluby. K vidění bylo po celou dobu přes 20 praporů jednot a žup z celé republiky. Pietní akt, kterým po celou dobu provázal vzdělavatel České obce sokolské, Michal Burian, uzavřela poděkováním a vzpomínkou na tatínka a strýce ses. Dagmar Evaldová.

A pak už následovalo pouštění lodiček aneb Večer sokolských světél na Kampě, k němuž se připojili i všichni ti, kteří absolvovali Spanilou jízdu (viz. článek na 1. straně).

Anna Jagošová

SOKOLSKÉ FLORBALOVÉ DERBY PRO DOBROU VĚC

Památný den sokolstva 8. 10. měl své sportovní vyvrcholení v utkání Livesport Superligy florbалу, které bylo zároveň derby mezi dvěma sokolskými týmy. V hale Sokola Vinohrady v Riegrových sadech, která byla náležitě nazdobena k připomínce Památného dne sokolstva, se v důležitém zápase střetla družstva Sokola Praha Královské Vinohrady a Sokola Pardubice.

Mezi diváky nechyběla starostka ČOS, ses. Moučková starosta župy Jana Podlipného br. Luděk Pokorný a starosta vinohradské jednoty br. Jan Uhlíř, za jejichž přihlížení se odehrálo dramatické utkání. Do zápasu lépe vlétli domácí sokolové, kteří po 20 minutách vedli po brankách Procházky, Ondřeje Stuchlíka a Fialy už 4:1. Hosté z Pardubic se ale ve druhé dvacetiminutovce dostali zpět do zápasu a bylo zaděláno na drama. To se také

potvrdilo, když Vinohrady sice trefou kapitána Lance odskočily na 6:3, ale hosté zvládli stáhnout manko především díky hattricku Teichmana, který 6 vteřin před koncem snižoval na 6:5. Více ale již hosté nestihli a tři důležité body tak zůstaly na Vinohradech.

Utkání však nemělo jen sportovní význam, mělo také charitativní přesah. Celý výtěžek ze zápasového dne totiž putoval na konto spolku Haima CZ, který pomáhá onkologicky nemocným dětem v návratu do běžného fungování. Přítomný byl nejen předseda spolku Jan Blodek a místopředsedkyně Věra Reichlová, ale také Jaroslav Dolejš a Hana Váňová – dva z mnoha uzdravených pacientů, kterým Haima pomohla. Svým dílem přispěla také vinohradská jednota a A tým domácího florbaloového oddílu. Na konto Haimy poputuje v součtu přes 20 000 Kč

Jiří Buchta, viceprezident SKV Florbal

SOKOL S KNÍŘEM

November 2021 je tu. O co se jedná?

Již řadu let probíhá po celý listopad akce, při níž si muži nechávají růst kníry a upozorňují tak na typicky mužské druhy rakoviny. V Sokolu Libeň se Movemberu věnujeme od roku 2012 a od roku 2019 se snažíme tuto akci rozšířit na celé sokolstvo.

Základní dva druhy rakovin, které ohrožují muže, jsou rakovina varlat a rakovina prostaty. Rakovina varlat

se týká staršího žactva, dorostu a mladších mužů – tedy věkové kategorie 13 až 40 let. Málokdo o riziku v tomto věku ví a při včasném odhalení lze tento druh rakoviny velice efektivně léčit. Pokud není odhalena včas, může ohrozit milostný život i život jako takový. Druhý druh rakoviny je rakovina prostaty, ta se týká mužů od 40 let výš. I zde se dá nemoc léčit, ale je potřeba ji odhalit dříve, než se objeví první příznaky. Vyšetření per rectum je pro muže nepříjemné a pokud se bavíme o mužích ve vyšším věku, může být velice těžké je na toto vyšetření dostat. Žádný ze všech druhů rakovin nezabíjí tolik, jako právě rakovina prostaty a konec je to zatraceně bolestivý.

Jak se můžeš zapojit a co pro Movember a mužské zdraví můžeš udělat?

Jednou z cest je propagace. Ve stejně nazvaném článku na blog.sokol.cz najdeš letáky k vytištění a materiál na sociální sítě v sokolském stylu. Zatím co pro starší muže ohrožené rakovinou prostaty je vhodnější leták umístit na nástěnku v sokolovně nebo jej poslat e-mailem, pro mladší borce ohrožené rakovinou varlat budou vhodnější příspěvky pro sociální sítě.

Chceme dát vědět rodičům mladých kluků, že existuje riziko a jejich prostřednictvím kluky informovat o samovyšetření. To spočívá v tom, že na sebe v daných partiích jednu za čas sáhnou a budou hlídat, jestli je všechno stále stejné. Jak na samovyšetření si lze přečíst v odkazu níže.

<https://objednejse.muziprotirakovine.cz/rakovina-varlat/>

Veteránům chceme dát vědět, jak moc důležité je, aby alespoň jednou ročně absolvovali preventivní vyšetření. Je důležité se vcítit do kůže chlapa, kterého chceš na vyšetření poslat. Je potřeba mu dodat odvalu, maličko postrašit, že když to bude oddalovat, může to opravdu hodně bolet, a taky je potřeba pomoci s tím, kdy kam a jak se objednat. Veteráni často nejsou nejzdatnější v hledání těchto informací.

Zároveň, což nám sokolům není cizí, chceme všechny věkové kategorie vést ke zdravému životnímu stylu. Tedy k pravidelnému pohybu, omezení rizikových látek jako je alkohol a tabák, pestré vyvážené stravě a podobně.

K hovorům na toto téma slouží právě knír. Kdykoli na něj někdo slovem narazí, přichází jedinečná příležitost na tuto problematiku narazit. Další způsob, jak Movember podpořit, je finanční příspěvek na sbírku. Prostřednictvím webu v odkazu níže probíhá každý rok soutěž, který z týmů vybere více financí na prevenci a léčbu. Peníze proudí rovnou fondu *Muži proti Rakovině*. Jestli posíláš odkaz, chodíš s kasičkou, uděláš malou exhibici, kde vybereš nějakou korunu a podobně... Nezáleží, jestli odkážeš přispěvatele na tým Sokol s knírem, nebo jakýkoliv jiný. Stejně tak se můžeš hecovat s ostatními v rámci týmu.

<https://movember.com/t/sokol-s-knirem?mc=1>

V roce 2019 Sokol s knírem vybral 23 964 Kč, v roce 2020 pak 39 999 Kč.

Josef Kubišta, T.J. Sokol Praha - Libeň

SOKOL ROKU

SOKOL ROKU 2020

Ve středu 22. září se od 17 hodin ve velké tělocvičně Tyršova domu konalo vyhlášení ankety Sokol roku 2020. Naše župa byla hojně zastoupena mezi nominovanými, ale také mezi vystupujícími: předěly mezi jednotlivými kategoriemi vyplnili ukázkami svého umění malí gymnasté a judisté z Vršovíc.

Za Odbor všestrannosti se ceny udílely v těchto kategoriích: Cena Radky Daňkové. V této kategorii župu Jana Podlipného reprezentovala Lucie Vrbasová ze Sokola Staré Město. V kategorii Cvičitelka roku byla nominována Dáša Benešová ze Sokola Štěrboholy. V kategorii Kolektiv se mezi pět nominovaných probíjovali Vršovičtí nadšenci ze Sokola Praha Vršovice.

Ze všech kategorií, které vyhlášoval Odbor sportu, se zástupce naší župy objevil jen v kategorii Dospělí – Jaroslav Musil ze Sokola Praha Vršovice.

Vzdělávací odbor vyhlášoval kategorie dvě a v obou měla župa své zástupce. V kategorii Vzdělávací počín byl vítězem vyhlášen Josef Kubišta ze Sokola Praha Libeň s 2. vydáním Sokolských pohádek v česko-anglické verzi. V kategorii Kulturní počín roku se sešly smíšený pěvecký sbor Gaudium ze Sokola Praha Královské Vinohrady (za nastudování Paschovy vánoční mše společně se souborem Josefa Vycpálka) a Cimbálová muzika Kyčera ze Sokola Praha Vršovice za on-line besedy u cimbálu. Vítězem se stali členové Gaudia společně s Vycpálkovci za společné nastudování vánoční mše.

Všem nominovaným gratulujeme! A níže se o některých z nich můžete dovědět více!

redakce

ON-LINE BESEDY U CIMBÁLU

Cimbálová muzika Kyčera, nominovaná v kategorii Kulturní počín roku za pořádání on-line besed, vznikla v roce 1999. Základní kámen položili studenti z Valašska, kterým v Praze chyběly písničky z jejich rodného kraje. Během více než dvaceti let fungování muziky se několikrát obměnilo její složení a rozšířil repertoár. Ten tvoří z velké části písně z Valašska, ale také ze Slovácka, nebo sousedního Slovenska.

Od začátku své činnosti je muzika pod křídly vršovického Sokola. Muzika od svého vzniku spolupracuje s folklorním souborem Krušpánek, dříve s dětským folklorním souborem Vonička a nyní také s folklorním souborem Mateník.

Kyčera vystupuje na folklorních festivalech jako jsou Vsetínský krpec, Mělnický vrkoč, Tuchlovická pouť, Moravský ples, Setkání lidových muzik aj. Navštěvuje i festivaly v zahraničí, kde reprezentuje Českou republiku. Takto muzika zavítala například do Francie, Anglie, Maďarska, Makedonie, Chorvatska, na Ukrajinu, do Walesu nebo do Číny, Indonésie a Ruska. Muzikanti rádi zahrají i na soukromých akcích a večírcích.

Cimbálová muzika Kyčera pořádá každou první středu v měsíci besedu u cimbálu (tradičně ve vršovické sokolovně). V loňském roce se besedy přesunuly do on-line prostoru – každou první středu díky Facebooku Kyčera vysílala živě besedu u cimbálu, nebo připravila videozdravici pro své sledující.

Anna Jagošová, vzdělávatelka T.J. Sokol Praha Vršovice

VRŠOVIČTÍ NADŠENCI

Vršovičtí cvičitelé se snažili po celou dobu karantény udržovat kontakt se svými cvičenci. Do poslední chvíle udržovali cvičení i v menších skupinách. Na jaře zorganizovali MoveWeek. Přes všechny problémy zvládli připravit a uspořádat letní sportovní tábor. Na podzim začali akcí Sokol spolu a pak už je čekala opět karanténa. Zde již byli připraveni a vyzkoušeli nové způsoby kontaktu s dětmi. Ze začátku cvičení s menšími skupinami venku. Později cvičení on-line, domácí úkoly a na závěr roku za přísných epidemiologických opatření Mikulášské odpoledne. Velké oblibě se těšila bojovka, kterou si děti prošli samostatně se svými rodiči. Na konci je čekal zakopaný poklad.

Jejich činnost se setkala s nadšením cvičenců a s obdivem jejich rodičů.

Vršovičtí nadšenci cvičitelé žactva

T. J. Sokol Praha Vršovice

Cvičitelé: Alice, Hanka, Tomáš, Jana, Jitka, Katka, Martina, Kája, Jitka + náčelnice Dana.

Cenu přebírala Alice a Hanka.

Vršovičtí nadšenci, T.J. Sokol Praha Vršovice

NASTUDOVÁNÍ VÁNOČNÍ MŠE EDMUNDA PASCHY

Tyto řádky píši s velikou radostí a dojetím, protože došlo k malému zázraku. Málokdo uvěří, že se může splnit sen, který se ani nezdál. A vidíte, stalo se! Když jsme s Gaudiem Praha, smíšeným pěveckým sborem Sokola Královské Vinohrady a Souborem písní a tanců Josefa Vycpálka, působícím v Sokole Kampa, začali v roce 2019 zkoušet Vianočnou omšu vůbec se nám nesnilo, k jak úspěšnému výsledku tato spolupráce povede. Edmund Pascha byl barokní skladatel moravského původu, žijící na Slovensku. Tento františkánský kazatel byl skladatelem skutečně nadčasovým. To musí uznat každý, kdo jeho Omšu slyšel. Provedli jsme ji v roce 2019 v Karolinu v rámci koncertu Ligy proti rakovině, dále v Českém národním muzeu hudby a v Michnově paláci při vánočních koncertech. Pro rok 2020 jsme měli domluveno provedení na Slovensku ve městě Skalica. Tento projekt však už nebyl realizován, protože život daleko, široko byl ochromen covidovou pandemií. A tím umlkly i Múzy. Jedinou kulturou, která nám zůstala, byly obrazovky TV a forma distančního setkávání prostřednictvím PC. Tehdy vznikl i Distanční literární klub, který měl umožnit sokolům sdílet mezi sebou i na dálku něco veselého ve smutné době a vzpomenout na časy „normální“. Do této literární minikolekce jsem přispěla článkem „Před námi Velikonoce za námi Vánoce“ s podtitulkem „Malé ohlédnutí za adventem, kdy se ještě mohlo zpívat“. Pro zájemce sděluji, že je možno napsat na mail jarkasekcem@seznam.cz o podrobnější informace o Distančním literárním klubu nebo o zaslání oné povídky. Je možno se tam dočíst, jak vznikala a probíhala spolupráce obou souborů, jak a za jakých okolností se setkala sestra Součková, sbormistryně Gaudia Praha s bratrem Terrayem, uměleckým vedoucím Muziky Vycpálkovci, jak si v souboru zkráceně říkají. Tyto dva protagonisty sokolské kultury lze označit za rodiče vzniku a provedení Vianočnej omše Edmunda Paschy.

Začátky byly opravdu komplikované a některé problémy přetrvávaly až do konce. Byla to hlavně zdravotní indispozice koordinátorky projektu sestry Součkové pocházející z bolesti zad, což provázelo nejen nastudování, ale i všechny koncerty a bylo zakončeno operací páteře. To byla opravdu smutná záležitost komplikující celou práci a přípravu. Sestra Součková prokázala nadlidskou sílu, vytrvalost a statečnost, za kterou by si zasloužila jednoho krásného sokola od výtvarníka Jakuba Flejšara sama pro sebe. Provedení bylo ještě zdokonaleno choreografií Radky Tesárkové. Na scéně se střídaly černé klobouky, bílé šátky a vše dohromady souznělo s nádhernou hudbou a sladěnými hlasy sboru. Velice jsme potom litovali, že tolik slibné a náročné práce bylo přerušeno zlou, střapatou kuličkou covidu. Jakmile se opět rozezněly sály a zkušebny zpěvem a muzikou, hned jsme začali pracovat na obnově Paschovy skladby. Tentokrát bychom provedením Vianočnej omše rádi pomohli kostelu sv. Václava v Kozojedech u Jičína při údržbě jeho statiky. Koncert je plánován na sobotu 11.12. 2021 od 14,00 hod. přímo v kostele a počítá se i s účastí sokolů z Prahy. Nemusím se ani rozepisovat o tom, že ocenění v projektu Kulturní počin roku 2020 nás nesmírně povzbudilo. Jsme šťastní, že naše práce byla takto oceněna. Věříme, že Paschova Vianočná omša

v našem podání zazní ještě mnohokrát na různých místech a přinese posluchačům stejnou radost, jakou nám přinesl Sokol roku 2020. A my mu otevíráme okna i srdce dokořán.

Zcela vlevo Zd. Součková, vpravo Vl. Souček, sbormistři Gaudia, uprostřed br. Terray, um. vedoucí Muziky Vycpálkoviců

Z provedení mše v muzeu hudby

Jarka Knížková, Gaudium Praha

LUCKA VRBASOVÁ

s vánoční besídkou v lese. Jsem ráda, že pokračuje v rodinné tradici a že ji v Sokole máme.

Lucka Vrbasová je členkou T.J. Sokol Praha Staré Město od roku 1991. Celá léta cvičila bez jakékoliv absence, pravidelně závodila ve všestrannosti a v Zálesáckém závodě, několikrát reprezentovala župu Jana Podlipného (před tím župu Barákovu) na přeborech ČOS. Jakmile jí to věk dovolil, začala pomáhat s vedením dětí a absolvovala cvičitelský kurz. Také si udělala zkoušky na rozhodčí atletiky a pravidelně se zúčastňuje na atletických závodech jako rozhodčí. Na ostatních závodech se zapojuje jako organizátor. Pravidelně s námi jezdí na letní i zimní tábory.

V loňském roce se Lucka i s malou Emou po celou jarní a podzimní sezonu aktivně zapojovala do cvičebních i mimo cvičebních aktivit na hřišti a na výletech, když se nemohlo cvičit, zapojila se na jaře i na podzim do organizace Sokolské výzvy pro děti "Sokolchallenge", která měla mimochodem u cvičenců velký úspěch a ve výsledkové tabulce figuruje 46 dětí a dospělých. Mimo to se i s Emou zúčastnila letního tábora a připravila a zorganizovala celotáborovou etapovou hru. V prosinci připravila pro děti krásnou vánoční vycházku spojenou

Věra Čížková, náčelnice Sokola Praha Staré Město

TRENÉRKA, CVIČITELKA ROKU 2020

V minulém týdnu (t.j. v polovině října) nám přišla do redakce informace, že byla vyhlášena cena **Trenérka, cvičitelka roku 2020** a získala ji sokolská cvičitelka – Věrka Čížková ze Sokola Praha Staré Město. Abychom se dověděli, jak předávání probíhalo, napsali jsme přímo Věrce, které samozřejmě srdečně gratulujeme! Dále už pokračuje sama Věrka:

„Tuto cenu vyhlašuje každý rok Komise rovných příležitostí ve sportu Českého olympijského výboru. Aktuálně se jmenovala *Trenérka, cvičitelka roku 2020*. Předsedkyní této komise je Ilona Burgrová (bývalá basketbalistka), která předávala ocenění s Jiřím Kejvalem (předsedou ČOV). Dříve byly oceňovány jenom trenérky různých sportů, letos poprvé byly oceněny i cvičitelky ze Sokola, z ASPV a dalších organizací.

Bylo nás vybráno 25 z celé republiky. Jedenáct jich nepřijelo, tak nás bylo 14 a z toho ze Sokola čtyři.

Mě tam navrhla župní náčelnice Dagmar Fischerová za celoživotní cvičitelskou práci (50 let dělám pomahatelku a následně cvičitelku v Sokole Praha Staré Město).

Akce byla moc pěkná a měla jsem z ocenění velkou radost.“

„Úplně malá jsem do Sokola nechodila, protože maminka v té době hrála závodně volejbal, takže jsme prožili dětství na volejbalových hřištích. Maminka ale pocházela ze sokolské rodiny, tak mě potom do Sokola přivedla ve 13 letech. Jako dorostenku mě bavilo cvičení na náradí a ač se tomu dneska asi

každý zasměje, nejvíc mě bavily pochodové reje se zpěvem sokolských písniček. To už mi bylo jasné, že chci být také cvičitelka. Hodně sokolských písniček jsem se naučila a dnes je předávám dětem dále.

Cvičitelkou (vlastně do 18 let pomahatelkou) jsem se stala už v patnácti letech v roce 1971, kdy jsem začala pomáhat s malými holčičkami, které do Sokola přivedla naše tajemnice. Ta učila tělocvik v ZŠ Vodičkova, kde celá léta cvičíme, protože nemáme sokolovnu, a vybrala ze svých tříd šikovné cvičenky, které pak i sbíraly úspěchy na závodech. Udělala jsem si cvičitelský kurz a cvičitelku dělám dodnes.

Pravidelně se doškoluji na různých seminářích, 33 let jezdím s dětmi na letní a zimní tábory, nacvičovala jsem na všech sokolských sletech 2–3 žakovské skladby, nacvičuji s dětmi na závody všestrannosti a na Zálesácký závod zdatnosti.

Cvičitelská práce s dětmi mě baví a naplňuje a mám radost z každého úspěchu a zlepšení všech (i slabších) dětí.

Dnes už v rodinné cvičitelské tradici pokračují i obě moje dcery.“

Cvičitelky ze Sokola s Jiřím Kejvalem, Dášou Fischerovou a Danou Uzlovou.

Věra Čížková, T.J. Sokol Praha Staré Město a redakce

1100 LET OD SMRTI PRVNÍ ČESKÉ SVĚTICE SV. LUDMILY

15. září 2021 uplynulo 1100 let od úmrtí sv. Ludmily, první české i slovanské světice, babičky sv. Václava, zakladatelky vládnoucí dynastie.

Kněžna Ludmila stála se svým mužem Bořivojem I. u formování prvního českého knížectví, což představuje jeden z klíčových okamžiků počátku vývoje českého státu. Nebyla pouhou manželkou a ochránkyní rodinného krbu, ale snažila se ovlivňovat i soudobou politickou situaci za vlády svých synů Spytihněva a Vratislava. Po otci vládl nejprve nejstarší Spytihněv I. a po něm mladší Vratislav I., ženatý s Drahomírou. Po Vratislavově smrti rozhodli zemští velmožové světit Drahomíře regentství v zemi, zatímco Ludmila, babička kněží, měla dohlížet na výchovu budoucích vládařů Václava a Boleslava. Ať už konflikt mezi oběma ženami souvisel s vývojem mezinárodní situace, vírou nebo měl osobní podtext, přepadli členové Drahomířiny družiny Ludmilu na jejím vdovském sídle Tetíně, kde ji v noci z 15. na 16. září 921 zardousili jejím vlastním závojem. Tak či onak – Ludmila se stala mučednicí, Matkou české země.

Ludmiliny ostatky její vnuk Václav nechal brzy přenést z Tetína do Prahy. Její hrob v kostele sv. Jiří se brzy stal součástí prvního kláštera benediktinek.

Převzato z: <https://www.prague.eu/cs/prectete-si/svata-ludmila-1100-let-17640> a redakčně zkráceno

KAREL HAVLÍČEK BOROVSÝ 31. 10. 1821-29. 7. 1856

31. října uplynulo 200 let od jeho narození. Jméno téměř každému známé. Křest svatého Vladimíra, Král Ládra, Tyrolské elegie, exil v Brixenu... Opravdu ho známe? Vyjmul jsem ze své knihovny pět svazků jeho politických spisů. Vydáno nákladem Jana Laichtera na Královských Vinohradech v roce 1900 až 1903. Jsou to jeho články, které publikoval v letech 1846–1848 v Pražských Novinách a Včele. V dubnu 1848 se zde vzdal místa redaktora a založil Národní Noviny. Podotýkám, že Karel Havlíček Borovský měl již za sebou pobyt v Rusku, což výrazně ovlivnilo jeho politické názory. Posledním svazkem jsou Havlíčkovy články v jím vydávaném Slovanu, končí rokem 1851. V polovině prosince toho roku následovala internace v Brixenu.

Ve svazcích lze hledat to, co je z Havlíčkových statí i pro naši dobu nové, či spíše zapomenuté, co je podnětné. V roce 1846 se zabýval potřebou zřízení průmyslových škol a školstvím. „...učitelstvo v 1. polovině XIX. století se nalézá v bídě. Stav učitelský musí i ve platu i ve vážnosti i ve vzdělanosti znamenitě povýšen a s jinými stavy méně než on jest důležitými na stejný stupeň hodnosti přiveden býti, má-li pravé vzdělání a štěstí národu.“ Další aktuální téma? „Na vždy vlast svou více nikdo opouštíti

nemá, že však vždy dovoleno a s vlasteneckým smýšlením spojitelné jest, na jistý čas v cizině prospěchu svého v jakémkoliv povolání si vyhledávati.“

V roce 1846 se v Pražských novinách zabývá otázkou spisovného jazyka pro Čechy, Moravany a Slováky. Ostře se vymezuje proti Štúrovcům a jejich záměru vytvořit slovenský spisovný jazyk. Opírá se i o Kollára. Jeho sociální citění vede ke kritice nedostačující péče státu a obcí pro chudé nemocné. Nejsou ústavy pro duševně nemocné, sirotčince, slepé, hluché a němé. Prosazuje zřizování školních, městských a obecních knihoven jako nejdůležitější prostředek ku vzdělání lidu. V roce 1848 založil Národní noviny. Prohlašuje je za noviny opoziční.

„Ruští panslavisté dle svého pošetilého smýšlení i o nás se domnívají, že bychom rádi pod jejich vládou stáli.“ Vztahu k Rusku se vrací i později. Revoluční události roku 1848 jej vedou k úvaze, zda je pro Čechy prospěšná existence Rakouské monarchie. Rakousko je směsicí národností. Pokud by se monarchie rozpadla, potom německy hovořící oblasti by se spojily s jinými na základě společné řeči. Rovněž by se vytvořil velký útvar pod maďarským vedením, což by zahrnovalo i oblasti s rumunským jazykem. S čím by se ale spojily části monarchie, v nichž se hovoří slovanskými jazyky? *„Pouze Slované nemohou vytvořit vyšší celek s Ruskem. Neboť Rusko je země despotická. Nám národům slovanským záležitosti musí na zachování svobodného a demokratického Rakouska.“* K tomu se vrací opět v srpnu 1848: *„...Rusko je země despotická, my ostatní Svobodní Slované musíme se, bohužel, tohoto vlastního bratra svého co nejhoršího nepřítele varovati.“* Borovskému bylo zřejmé, že středoevropský slovanský prostor se nalézá mezi Scyllou a Charybdou, mezi Petrohradem a Frankfurtem. Odkud nám psal pan Suselka.

Nejsem schopen posoudit, zda Palackého výrok z roku 1848 *„kdybychom neměli Rakouska, museli bychom si ho vytvořit“* byl inspirovaný K. H. Borovským. Palacký tento svůj výrok negoval až v roce 1868, že *„byli jsme před Rakouskem, budeme i po něm.“*

Je pro reformu katolické církve. Požaduje zrušení celibátu. Na školství požaduje dávat 10x více než

dosud. Stav úřednictva snížit na třetinu. Co se týče zřízení zemského, přeje si jen jednu komoru. Bylo by zajímavých tématem pro historika, zabývat se, zda to je vedeno úsporou státní kasy. Poslanec dostával tehdy pouze cestovní diety, nikoliv měsíčně násobky průměrného platu jako dnes.

V červnu 1848 byl K. H. Borovský zvolen do Ústavodárného sněmu českého. V prosinci 1848 se vzdává mandátu poslance říšského. *„Pevné přesvědčení mám, že mohu v nynějších okolnostech vlasti své více prospěti co redaktor než co deputovaný, držím tento krok za svou povinnost.“* Jeho důvody rezignace stručně řečeno? *„Sněm příliš váhavě rokuje a k žádným výsledkům nepřichází a za druhé že veliká část poslanců schopnosti nemá, jaké se za nynějších časů od zastupitele národu požadují.“* Jak rád bych doplnil, jaké byly tehdy diety poslance, příjem redaktora, a jak jsou na tom poslanci a redaktoři dnes.

Neopomínají ani otázky zahraniční politiky. Zabírá se irskou otázkou, upozorňuje na snahu o sjednocení Itálie, činnosti německého spolku. Upozorňuje na nutnost odtržení Zemí koruny české od tohoto spolku.

Přiznávám, že nejsem historikem. Odkládám první svazek Havlíčkových politických spisů. Nemám dost sil na další čtyři svazky. Domnívám se, že i to postačuje k pochopení, že naše znalosti o Havlíčkovi získané ve školních lavicích, jsou zcela nedostačující. Hodnota Karla Havlíčka Borovského tkví především v jeho práci vydavatele, redaktora, politického komentátora. Jeho postoje jsou nadčasové, mají hodnotu platnou i v dnešní době.

Vladimír Richter, T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady

KDE LEŽÍ KOŘENY NEONACISMU?

V průběhu několika posledních let můžeme pozorovat šíření neonacismu, zejména mezi mladými lidmi. Nacismus nebyl totiž vázán pouze na území Německa, ale byl rozšířen po mnoha evropských zemích. Toto rozšíření nacistické ideologie spojené s antisemitismem a jeho dalšími průvodními jevy nám nejlépe pomůže zmapovat srovnání s divizemi SS. Jejich celkový počet byl 37 bojových divizí, z nichž prakticky polovina (15) bylo zformováno z různých evropských národů. Byly to následující SS divize: chorvatská, haličská, dvě lotyšské, estonská, albánská, dvě holandské, dvě maďarské, valonská, vlámská, italská, běloruská a francouzská. Dále z neněmeckých národností byly zformovány následující pluky: tři kozácké pluky, tatarský, ruský, dánský, norský, kavkazský, rumunský, bulharský, bosenskomuslimský, albánský, kosovský, makedonský a indický. Rakušané vytvořili divize SS Prinz Eugen, Marie Theresie a Florian Geier. Sudetští Němci byli zařazeni do německých SS divizí, zejména byli ve velkém počtu příslušníky policejní SS divize pluku Wallenstein. Tato jednotka pro znalost českého jazyka operovala na Slovensku během Slovenského národního povstání a na moravsko-slovenském pomezí v součinnosti s Hlinkovou gardou.

Jsme jedním z mála evropských národů, které nebyly v jednotkách SS zastoupeny. Mimo nás, občany tehdejšího Československa, to byli Poláci, Srbové, Řekové a Litevci. Pokud je mi známo, jediní Češi, kteří do SS dobrovolně vstoupili, byli oba synové Emanuela Moravce, nechvalně známého ministra protektorátní vlády.

Uvědomíme-li si, jak široce byla nacistická ideologie rozšířena v 30. letech minulého století v Evropě, jak hluboko a široce zapustila své kořeny, pomůže nám to vysvětlit a pochopit řadu událostí, které se nejen udály, ale stále se dějí v Evropě. A to nejen v zemích východní Evropy. Potomci z rodin s nacistickou minulostí, kteří v těchto zemích žijí, domáhají se rehabilitace svých otců a snaží se o revizi výsledků druhé světové války. Je varující, že v některých zemích jsou tyto lidé ve vysokých politických funkcích a sdělovací média jejich snahám vycházejí vstříc.

Proč v Protektorátu, respektive již v II. republice, která byla velice hnědá, nebyl vytvořen SS útvar? Jsou snad Češi nějak výjimeční? Jistěže ne. Na počátku Protektorátu se ozvaly hlasy požadující vytvoření armádního sboru, který by bojoval po boku wehrmachtu. Těmto snahám českých fašistů však učinil rázný konec ministerský předseda generál Eliáš, který tento požadavek smetl ze stolu.

Jsem přesvědčen, že pravý důvod, proč Češi neměli zájem bojovat pod prapory Třetí říše, je v tradicích českých dějin. V té době byla stále živá tradice husitská, která spolu s ideály sokolskými ožila v československých legiích za první světové války a pokračovala odbojem domácím a zahraničním za druhé světové války. Toho bychom si měli být vědomi a nestydět se za své dějiny, jak se nám snaží jejich moderním výkladem namluvit někteří současní historici.

Otakar Mach, T.J. Sokol Prosek

BENEŠOVY DEKRETY A JEJICH VÝZNAM

Zjišťujeme, že, ačkoli se o tzv. Benešových dekretech se stále ještě dost píše a diskutuje, značná část české veřejnosti si už neuvědomuje, jaký byl jejich skutečný smysl a účel. Tento článek si klade za cíl srozumitelně vysvětlit, proč a s jakým záměrem byly tyto dokumenty vydány.

Výchozí situace

V souvislosti s tzv. Benešovými dekrety je třeba si oživit některé skutečnosti. Od vzniku Československa nebyla se svým postavením ve státě spokojena německá menšina, která se po nástupu Hitlera k moci v Německu radikalizovala. Fungovala jako tzv. pátá kolona a napomáhala Hitlerovi v rozbití Československa. Po uzavření mnichovské dohody (29. září 1938) bylo pohraničí postoupeno Německu a české obyvatelstvo se z něj muselo přemístit do vnitrozemí. Většina českých obyvatel za 2. světové války čelila psychickému teroru (I. a II. heydrichiáda), němečtí okupanti mnoho českých lidí zavraždili či odvěkli do koncentračních táborů. Probíhala germanizace a připravovala genocida českého národa, jak jasně vyplynulo z projevu Heydricha dne 2. října 1941.

Benešovy dekrety

Benešovy dekrety – tak je označován soubor téměř sta dokumentů prezidenta republiky Edvarda Beneše, které byly v roce 1946 schváleny Prozatímním Národním shromážděním, a to ústavním zákonem.

První dekrety vznikly už v průběhu 2. světové války a byly vytvářeny na jednotlivých ministerstvech exilové vlády v Londýně. Ta je projednala a po jejich schválení byly předloženy prezidentu Benešovi ke schválení. Nesou Benešovo jméno jakožto vůdčího představitele československého zahraničního odboje.

Území předmnichovského Československa během druhé světové války bylo rozděleno mezi šest různých právních systémů: pohraničí - připojeno k Velkoněmecké říši, Protektorát Čechy a Morava, Slovenský stát, část Slovenska připojena k Maďarsku, část území připojeno k Polsku a Podkarpatská Rus. Prostřednictvím dekretů měla být zajištěna zejména právní kontinuita poválečného Československa s první republikou, organizační záležitosti státu po skončení války a naplnění závazků mezinárodních spojeneckých dohod vítězných mocností. Obdobné dekrety vydávaly i jiné evropské státy okupované Německem. Předmětem dekretů bylo především:

- organizace poválečné československé vlády,
- znárodnění významných institucí (doly, banky, pojišťovny),
- potrestání válečných zločinců a domácích kolaborantů,
- zrušení školného na státních středních školách,
- opatření, která měla urychlit nakládku a vykládku zboží v železniční dopravě,
- opětovné zavedení středoevropského času,
- osídlení zemědělské půdy Němců, Maďarů a jiných nepřátel státu českými, slovenskými a jinými slovanskými zemědělci,
- konfiskace německého a maďarského majetku, jakož i majetku zrádců a nepřátel,
- konfiskace majetku SS a majetkových fondů, kam plynuly výnosy z nacistických konfiskací.

Je třeba zdůraznit, že dekrety byly vydány v souladu se závěry Postupimské konference vítězných mocností (Sovětský svaz, Velká Británie a Spojené státy americké). Již v průběhu 2. světové války převládá u budoucích vítězů války názor, že odsunem německých obyvatel z Československa, Polska a dalších států se předejde k válečným konfliktům v budoucnosti.

Období po roce 1989

V období po roce 1989 dochází k zpochybňování tzv. Benešových dekretů, zejména toho týkajícího se odsunu Němců a konfiskaci jejich majetku. Česká strana je až do současné doby často z německé strany či aktivistů obviňována z excesů při poválečném odsunu německých obyvatel. Mezi Čechy a Němci také proběhla diskuse, zda se jednalo odsun (česká strana) nebo vyhnání (německá strana). Určitě stojí za povšimnutí, že česká média přestala v češtině používat sousloví „německá okupace“, ale používá „nacistická okupace“.

K pojetí tzv. Benešových dekretů zaujal Ústavní soud v roce 1994 stanovisko: „... skutečnost, že exilové zákonodárství, jakož i bezprostředně poválečné zákonodárství osvobozeného československého státu, představuje ve své podstatě dnes již uzavřený okruh problémů a otázek úzce souvisejících s válečnými událostmi a hospodářskou obnovou země. Normativní akty z této doby splnily tak svůj účel ve zmíněné bezprostředně poválečné době, z hlediska současnosti jsou již vesměs bez aktuálního významu a postrádají již nadále konstitutivní charakter. **Právní vztahy těmito akty založené jsou tak nejen důsledkem válečných událostí, ale jsou současně i výsledkem legálně projevené československé (české) zákonodárné moci, sledující odstranění škod vzniklých důsledkem mimořádných poměrů z doby nesvobody, a proto jim přísluší ochrana vyplývající z předpisů československého (českého) právního řádu (...)** dospěl proto Ústavní soud k závěru, že dekret prezidenta republiky č. 108/1945Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, byl v době svého vydání nejen legálním, ale také legitimním aktem. Vzhledem k tomu, že tento normativní akt již splnil svůj účel a podobu více než čtyř desetiletí již nezakládá právní vztahy, a nemá tedy již nadále konstitutivní charakter, nelze dnes, za uvedené situace, zkoumat jeho rozpor s ústavním zákonem nebo mezinárodní smlouvou podle článku 10 Ústavy, neboť takový postup by postrádal jakoukoli právní funkci. **Opačný postup by ostatně zpochybnil princip právní jistoty, jenž je jednou ze základních náležitostí současných demokratických právních systémů.**“

Česko-německá deklarace

V roce 1997 byla uzavřena Česko-německá deklarace, která měla učinit „tečku“ za spornou a temnou minulostí českého a německého národa. Obě strany se omluvily za přičiňování druhé straně.

I když od této deklarace uplynulo skoro 25 let, jsou dekrety stále předmětem dohadů, vášní či nátlaků na jejich zrušení. Příkladem může být výrok bývalého německého poslance Evropského parlamentu mluvčího Sudetoněmeckého landsmanšaftu Berndta Posselta z roku 2018: „Benešovy dekrety nepatří do dnešní Evropy“. Zbývá otázka: Proč tito lidé opakovaně útočí na ústavní systém České republiky a co tím sledují?

Zdroje:

Co jsou Benešovy dekrety? Dostupné na:

<https://radiozurnal.rozhlas.cz/co-jsou-benesovy-dekrety-6303419>

Seznam Benešových dekretů:

<https://www.psp.cz/docs/laws/dek/u1946.html>

Rozhodnutí Ústavního soudu Pl 14/94 dostupné na:

<http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=Pl-14-94>

Znění Česko-německé deklarace:

<https://prag.diplo.de/cz-cs/themen/politik/seite-deutsch-tschechische-erklaerung-cz/1126730>

20 let Česko-německé deklarace:

https://www.youtube.com/watch?v=3KnOg5HLn_Q&t=2s

Edvard Beneš

Jana Seemanová, T.J. Sokol Prosek

VÝSTAVA 1620. CESTA NA HORU

Národní muzeum připravilo ke 400. výročí bitvy na Bílé hoře výstavu, která se konala od 6. 11. 2020 do 30. 9. 2021 ve dvou sálech Nové budovy (bývalé Federální shromáždění ČSSR) Národního muzea.

V prvním sále (část faktografická) se návštěvníci mohli seznámit s událostmi souvisejícími s Bílou horou: situace v době předbělohorské, druhá pražská defenestrace, průběh vlastní bitvy, exekuce na Staroměstském náměstí, český nekatolický exil. Velmi atraktivním exponátem bylo vizuální zpracování průběhu bitvy, včetně předcházejícího přesunu vojsk obou armád mezi Rakovníkem a Prahou. Součástí výstavy byly i exponáty dobových zbraní, mapky a potřebné demografické, hospodářské a náboženské údaje. Pro staršího návštěvníka mohla být výstava dobrou příležitostí k oživení znalostí z dějepisu – např. že ve 30. letech 17. stol. existovala díky vpádu švédských vojsk reálná možnost alespoň částečného návratu k době předbělohorské nebo důsledky enormního úbytku obyvatelstva (20–25 %) na stav hospodářství. Mladší návštěvníci se naproti tomu mohli zajímavým způsobem seznámit s tématem Bílé hory, případně pracovat s pracovními listy, které pro ně připravilo Národní muzeum.

Samostatným tématem výstavy byl *druhý život Bílé hory* (druhý sál), zabývající se Bílou horou jako národním traumatem. Podle hlavního autora výstavy, prof. PhDr. Michala Stehlíka, Ph.D., čerstvě neúspěšného

kandidáta na rektora UK, se trauma rozvíjelo zejména v období národního obrození a žije v literatuře a umění až do současnosti. Nejednalo se prý o žádnou tragédii, viz název výstavy „Cesta na Horu“ (nebo nahoru?), vždyť přišlo období baroka (obrovská výstavba kostelů, malířství, kvalitní hudba) a jezuité byli ti, kteří zachovali češtinu pro budoucnost a národní obrození. V tomto sále se návštěvník mohl na jednom z panelů dovědět, že stereotypní pojetí Bílé hory představuje „koncept, který byl kopií německého nacionalistického „půda a krev“.“ Propojení pojetí Bílé hory s heslem z loga nacistického ministerstva zemědělství – Blut und Boden, které vycházelo z drsné rasistické ideologie, jsem nepochopil. Součástí této části výstavy byl i exponát originální hlavy z Mariánského sloupu, a to přesto že média informovala, že Mariánský sloup nemá s vítězstvím protireformace nic společného (např. zde: https://www.irozhlas.cz/komentare/mariansky-sloup-na-staromestskem-namesti-sochy-andelu-diskuze-historie-27_2006211046_oro).

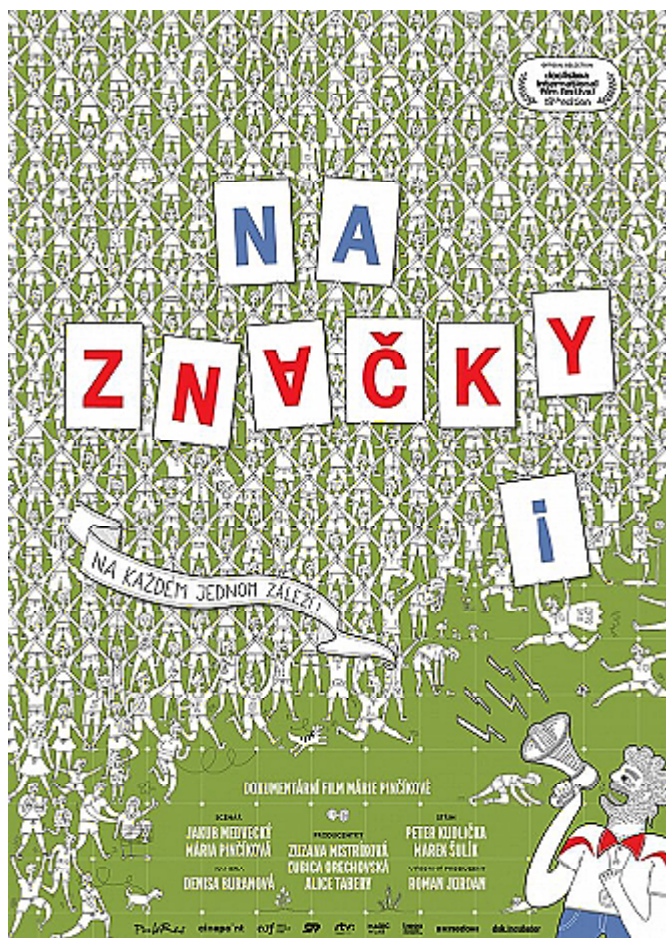
Z faktografické části výstavy zcela jasně vyplynulo, že důsledky vojensky nevelké bitvy byly pro země Koruny české zcela zásadní a dalekosáhlé. Rozhodování o zemi se z Prahy přeneslo do Vídně. Začala (1622) bezprecedentní éra konfiskací, která ožebračila tisíce rodin a několika vyvoleným dopomohla k pohádkovému majetku. Téměř současně Vídeň vypověděla nejprve nekatolické kněží a učitele (museli zemi opustit – hrozil jim hrdelní trest) a následně zaútočila na protestantské farníky. Započala rekatolizace jak násilná, tak i přesvědčovací (jezuité). Pak (1627) vydal císař oktrojované Obnovené zřízení zemské – obyvatelé neměli být jiného než katolického vyznání. Ačkoli dokument stanovil rovnost mezi němčinou a češtinou (dosud úřední řeč čeština), vydán byl pouze německy. Země tak přišla o českou vzdělanost a elitu (např. Komenský). Tato pobělohorská zkáza je částečně popírána ve druhé části výstavy s odůvodněním, že je výsledkem jakýchsi „propagandistických kampaní“.

Podle mého názoru dnes již Bílou horu jako trauma většina Čechů necítí, máme opět svůj samostatný stát, republiku, kterou pomáhali vybojovat i naši sokolští bratři. Záleží jen na nás, jak s tímto dědictvím naložíme.

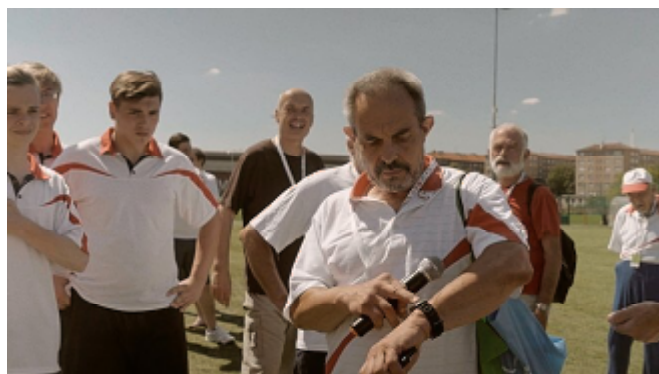
Ing. Petr Smolek, externí spolupracovník, T.J. Sokol Prosek

SOKOLSKÝ FILM NA ZNAČKY!

Ve čtvrtek 14. 10. 2021 od 20:30 byl v T.J. Sokol Pražský promítnut sokolský film *Na značky!* z roku 2021. Snímek dlouhý 79 minut je o dospívajícím a introvertním gymnastovi Radkovi a zapáleném a rázovitějším trenérovi Mirkovi ze Sokola Pražského. Oba tvoří na první pohled dva obrovské kontrasty. Ať už sledujeme jejich rozdílný věk, zájmy nebo motivaci, podle hesla *ve zdravém těle zdravý duch* jim nezbyvá nic jiného než se společně v úsměvném debutu Márie Pinčíkové perfektně připravit na gymnastické vystoupení v rámci gigantického svátku sokolské pospolitosti – XVI. Všesokolského sletu v roce 2018. Pod návaľem tlaku a stresu a mnohdy chaotické organizace více než 15 000 účastníků se však skrývá obdivuhodné vyznání lidské jednotě, síle národních a kulturních hodnot a fyzickému a morálnímu zdraví.

Ve filmu si zahráli členové Sokolské župy Jana Podlipného, 9 sokolů ze Sokola Praha Královské Vinohrady a sokolové ze Sokola Pražského jako cvičenci ve sletové skladbě Borci. Ukázku z filmu najdete na <https://www.csfd.cz/film/1025774-na-znacky/prehled/> Film byl představen na několika festivalech doma i v zahraničí.

Ivo Antušek a csfd.cz, foto: PubRes

PIETNÍ PŘIPOMENUTÍ SOKOLŮ, BRATRŮ EVALDOVÝCH

Vratislavova ulice 36. Sem se v počátečních létech XX. století přistěhovala rodina Martina Evalda a jeho ženy Anny. Tři hoši a dcerka. Děti vedené otcem k vlastenectví a k sokolu navštěvovali vyšehradskou jednotu.

Starší ze synů, Jaroslav Evald, vystudoval reálné gymnázium a pracoval ve vydavatelství *Národní politiky*, mladší syn Karel po studiu na reálném gymnáziu studoval práva na Karlově univerzitě. Do života obou bratří zasáhla válka. Narukovali, Jaroslav se na ruské frontě dostal do zajetí a poté vstoupil do legií. Karel válčil na italské frontě v řadách rakouské armády.

Válka skončila a oba bratři vstoupili do služby nově vzniklého státu, odjeli bránit hranice na Slovensku. Jaroslav zůstal poté v řadách armády, Karel dodělal práva a působil

jako soudce na Slovensku. Zde zakládal sokolské jednoty a působil jako vzdělavatel.

Přišla okupace a oba bratři se zapojili do odbojové činnosti. Zde se osudy obou bratří scházejí. Zatčení a poprava. JUDr. Jaroslav Evald byl popraven v červnu 1943, major Karel Evald o tři měsíce později. Třetí z bratří, Ladislav, byl zatčen již v roce 1939, celou válku strávil ve vězení.

8. září 2021 v 17 hodin byla odhalena na místě bydliště rodiny Evaldových za přítomnosti dcery JUDr. Karla Evalda, sestry Dagmar Evaldové, pamětní deska. Pietní akci organizovala Městská část Praha 2 a Česká obec sokolská. Za městskou část byl přítomen místostarosta Ing. Šolc, obec sokolskou zastoupil vzdělavatel bratr Burian, jednatelka VO sestra Pohlová a početná skupina sokolů v historickém kroji s prapory jednot. Zazněla hymna *Kde domov můj* a byly prosloveny oficiální proslovy.

Dagmar Evaldová, pro sokoly Dáda, je stále aktivní členkou Sokola Pražského, je i patronkou Sokolské Stráže. Stála v řadách sokolů, kteří usilovali o obnovu Sokola v roce 1968 a poté v roce 1989. Pietní akce se účastnilo početné příbuzenstvo rodiny Evaldových a majitel domu se svou starou maminkou. Pro redaktorku novin Praha 2 to byla příležitost se dozvědět podrobnosti ze života Evaldových. Doplňuji, že v příbuzenském vztahu s Evaldovými byl i Zdeněk Mančal. Člen Sokola na Královských Vinohradech, který ráno 5. května 1945 v rozhlase oznámil, že „*je sechs hodin*“, což bylo domluvené heslo, jímž začalo Pražské povstání.

S použitím upomínkového dvojlistu vydaného MČ Praha 2 doplnil Vladimír Richter

PŘÍBĚH NALEZENÉHO PRAPORU ŽUPY BARÁKOVY

Krátce po okupaci Československa v roce 1939 ukryla vinořská sokolka a župní náčelnice, sestra Zorka Kadeřábková (nar. 8. 4. 1894) župní prapor. V domě, kde bydlela, nechala vydlabat půdní trám, prapor zabalila do plátna a tajně uložila do trámu. V totalitní fašistické době se neodevzdání sokolských relikvií trestalo smrtí. Ihned po okupaci byl vydán zákaz činnosti sokolům židovského vyznání, po krátké době, v roce 1941 byl potom Sokol zakázán úplně. 8. října 1941 došlo k zatčení 1.500 členů Sokola a jejich deportaci do koncentračních táborů, kde jich bylo 800 popraveno. Členové Sokola byli zapojeni do odbojových skupin, účastnili se a pomáhali při atentátu na Heydricha, často byly fašisty popravovány celé jejich rodiny.

Sokol byl stíhán a zakázán nejen fašisty, ale i komunisty, zvláště po smrti prezidenta E. Beneše – rovněž člena Sokola – a nástupu K. Gotwalda. Perzekuce Sokola byla dovršena v roce 1956, kdy byl Sokol zakázán úplně. Proto zůstal prapor schován i po válce. Sestra Zorka byla za svůj sokolský postoj, boj za demokracii a svobodu, zatčena. Komunisté zachytili její dopis adresovaný Sokolu v USA, kde popisuje, jak to u nás vypadá se Sokolem. Ve svých 61 letech byla v roce 1955 uvězněna. Ve vězení těžce onemocněla a po letech krutého a nespravedlivého věznění byla propuštěna, nevléčitelně nemocná, na svobodu. Zemřela 17. 1. 1967. V kronice Vinoře je poznámka „... *zdravou ji uvěznili, těžce nemocná se vrátila...*“

Prapor byl náhodou nalezen v roce 1994 při rekonstrukci domu, kde bydlela a po zjištění o co se jedná, byl prapor předán do rukou tehdejšího našeho starosty Sokola, bratra Miloše Hrnčála. Tuto šťastnou a významnou událost oznámil bratr Hrnčál na podzimním župním předsednictvu 1994 a slavnostně prapor předal do rukou starosty župy, bratra Bořivoje Sopra. Prapor byl zachován v překvapivě bezvadném stavu. Byl a je ozdobou všech slavnostních akcí župy, byl nesen ve všech následujících sletových průvodech a při slavnostních příležitostech na nejvyšších úrovních s účastí státních představitelů. V roce 2017 byl odborně restaurován a uložen na čestné místo v Tyršově domě. Vážíme si tohoto praporu nejen jako symbolu sokolství, hrdinství a obětavosti vinořské sokolky, ale také jako svědka statečnosti našich předků a celého sokolského hnutí, které vyznává demokracii a svobodu.

Snad i tento příběh změny současného postoj a vnímání Sokola u některých lidí, kteří vidí náš spolek se stoletou tradicí jako zbytečný, nedůvěryhodný nebo dokonce vhodný ke zrušení...

Fotografie významných členů Sokola Vinoř – br. Kotouč, ses. Kadeřábková a ses. Peštová, zdroj Sokol Vinoř

Redakční poznámka: T.J. Sokol Vinoř byl dříve součástí sokolské župy Barákovy, dnes však patří pod sokolskou župu Jana Podlipného. Proto přinášíme článek o osudech praporu župy Barákovy také ve Vzletu.

František Švarc, místostarosta T.J. Sokol Vinoř

LIBEŇSKÉ TANČÍRNY

a přátelskou konverzací. Koho nelákají společenské tance, toho můžeme výhledově pozvat na speciální tančírnu ve folklorním stylu, kde nám bude hrát živě CM Kyčera ze Sokola Vršovice. Tak, dámy, hurá do střevíčků, pánové nasadit motýlky a „smím prosit?“

Šibřinky jsou u nás v Libni oblíbenou akcí, na kterou se těší snad každý sokol, proč se ale scházet ke společnému tanci a zábavě jen jednou do roka? Tahle myšlenka stála u zrodu libeňských tančíren v lednu 2020, od té doby se událo mnoho věcí, které organizaci hromadných akcí příliš nepřálo. Přesto se podařilo v souladu s platnými opatřeními uspořádat již tři taneční večery a v plánu jsou další (nejbližší snad 27. listopadu).

Stalo se příjemnou tradicí, že se na našem parketovém parketu setkávají nejen domácí libeňáci, ale i členové dalších sokolských jednot (Vinohrady, Vršovice, Holešovice, Braník, Turnov). Rádi bychom do budoucna dál rozšiřovali počty sokolských tanečníků, a to zejména pánů, neboť tancechtivých dam bývá více a ani náš náčelník nedokáže při nejlepší vůli uspokojit všechny. Není třeba bát se kroků, trpělivý Jakub Kudroň v případě potřeby ochotně poradí a čas se vyjma tance najde i na drobné občerstvení

Jana Dubská, T.J. Sokol Praha Libeň

SOKOLSKÝ ODZNAK ZDATNOSTI (SOZ)

SOZ je nový projekt ČOS, jehož cílem bude posuzovat pohybové schopnosti a dovednosti. Zatím je zaměřen na žactvo, pro které jsou zpracovány disciplíny i metodické pokyny k jejich provádění. Zapojit se může kdokoli nejen z oddílů všestrannosti, ale i ze sportovních oddílů žactva.

Sokolský odznak zdatnosti nabízí sedm základních (povinných) disciplín (SOZ 1. – SOZ 7.) a tři volitelné (SOZ 8. – SOZ 10.). Kdo ho chce získat, bude muset splnit 8 disciplín, tzn. sedm základních a z volitelných vybrat jednu dle uvážení.

Aby mohl být SOZ spuštěn, je potřeba vytvořit hodnotící tabulky, proto je nyní nejdůležitější naměřit a sesbírat co nejvíce výsledků výkonů v jednotlivých disciplínách. **Obracíme se proto na všechny cvičitele a trenéry žactva, aby se do projektu zapojili, a pomohli nám potřebná data nashromáždit!**

Žádné datum na splnění disciplín a zaslání výsledků stanovené není. Projekt SOZ by měl být do budoucna k dispozici neustále (jako jiné projekty ČOS, např. Sokol spolu v pohybu) a měl by se vyvíjet a vylepšovat. Nejlepší by ale bylo splnit co nejvíce disciplín a co nejdříve to půjde.

V případě jakýchkoli dotazů nás neváhejte kontaktovat na emailu ptichy@sokol.eu nebo na telefonním čísle 777 568 941.

Více informací zde: <https://prosokoly.sokol.eu/projekt/sokolsky-odznak-zdatnosti>

převzato z: <https://prosokoly.sokol.eu/projekt/sokolsky-odznak-zdatnosti>

PUTOVNÍ VÝSTAVA

Vážené sestry, vážení bratři,

Sokolská župa Jana Podlipného a T. J. Sokol Praha - Královské Vinohrady společně připravily putovní výstavu Pocta sokolskému odboji. Jedná se o 10 fotografií z archivu nadace Langhans Praha na stojanech a jedna úvodní deska na stojanu. Na fotografii je portrét Sokola, který se zapojil do odboje a pod fotografií vždy krátký popis. viz. ukázka.

Garantem a autorem výstavy je historik a starosta T.J. Sokol Praha - Královské Vinohrady br. Uhlíř.

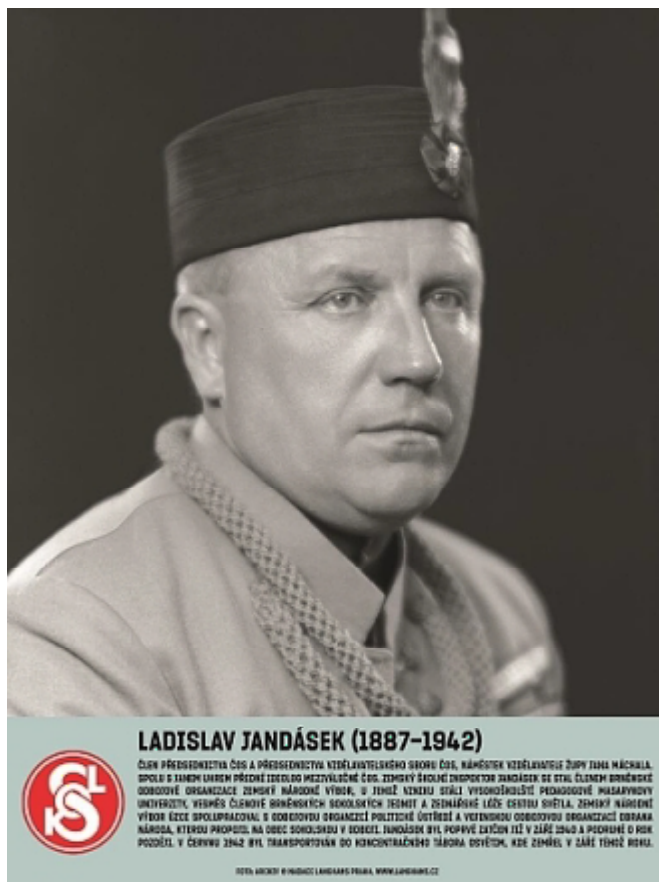
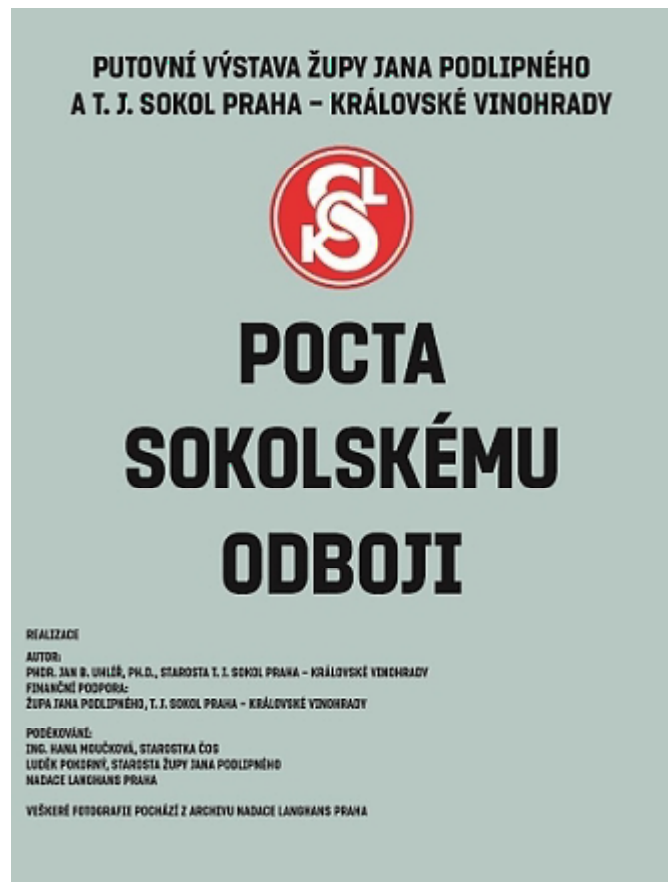
Výstava je v současné době k vidění v T.J. Sokol Praha - Libeň od 22. 11. do 23. 12. Pokud byste měli zájem tuto výstavu uspořádat u vás, budeme rádi.

Jedenáct stojanů s fotografiemi je možné zapůjčit po domluvě s bratrem Uhlířem. Kontakt jbuhlir@volny.cz.

Věříme, že vás tato možnost zaujme a výstava bude opravdu putovní.

S pozdravem NAZDAR!

Luděk Pokorný, starosta župy

AKTUALITY Z NAŠICH JEDNOT

OLYMPIJSKÉ HRY ANEB OD ATHÉN K MOSTKU 2021

Přestože jsme se zase obávali, zda budeme moci letní tábor uspořádat, všechno se vyvíjelo dobře, a tak jsme mohli strávit krásných 15 dní v partě super lidí. Na táboře jsme byli přesně v době, kdy probíhaly odložené Letní olympijské hry, a tak i naše Etapová hra nesla název *Olympijské hry aneb Od Athén k Mostku*. Všechny etapy byly sportovního rázu motivované sporty, které byly tradičně nebo nově zařazeny do OH.

Děti si namalovaly na látku startovní čísla a společně vytvořily olympijskou vlajku. Vystřídaly se v nesení a zapálení olympijského ohně, který nám hořel v táboře po celou dobu pobytu, až na okamžik, kdy ho „zloděj“ ukradl a děti ho musely v rámci noční hry donést zpátky do tábora.

Vyzkoušely si biatlon, kdy musely na běžkách přivázaných na nohou oběhnout po trávě určenou trasu a cestou dvakrát střilet různými dětskými pistolemi na papírové terče. Vodní slalom na divoké vodě dokázali závodníci projet vsedě na nafukovací matraci mezi brankami z cvičitelů, kteří jim tvořili pořádné vlny. Nejvíce jsme se pobavili při synchronizovaném plavání, kdy si děti musely vytvořit sestavu s hudbou nejprve na suchu a pak ji předvést i ve vodě. Obě družstva pojala úkol vážně a zhostila se ho na jedničku. V rámci jezdeckví absolvovaly děti parkur na koni z kartonu, kterému v zápalu boje upadla hlava, a musel přijít ke slovu náhradník. Něco málo bylo zařazeno z atletických disciplín: hod holínkou, létajícím talířem, oštěpem nebo skok z místa vpřed i vzad (i se zátěží). V rámci olympijských novinek jsme zařadili golf, sportovní lezení a skateboarding.

Kromě etapové hry jsme absolvovali i výlet na přehradu Les království, který se nakonec díky nedávným vichřicím a polomům změnil v dost krkolomné zdolávání překážek z popadaných stromů, ale sokol zvládne všechno, a tak i my jsme sice s dvouhodinovým zpožděním, ale ve zdraví dorazili do tábora.

Samozřejmě nechybělo plavání na čas a vytrvalostní plavání na 30 minut, tradiční přehazovaná, sběr lesních plodů, které nám pak chutnaly v jogurtu a na koláčích, trénování zálesáckých dovedností a samozřejmě závěrečný táborák s písničkami a scénkami, kterým nás provázeli *Kuba a Kuba* a při kterém jsme se úžasně bavili.

Kuba natočil a sestříhal táborové video, na které se můžete podívat na následujícím odkazu: https://youtu.be/xNtza_N3c_8

A že jsme prima parta, se ukázalo znovu při návratu do Prahy. Z nádraží si jdeme rozebrat krosny a v kruhu voláme pokřik: *Jen silní vytrvají!!! Vždycky mít čistý štít, nevzdat se a nezradit!!!* Po pokřiku se najednou ozvalo: „*Ploším, kojo mlýnský*“ a dvouapůlletá Ema seděla na bobku uprostřed kruhu. V tu chvíli naprosto spontánně všichni včetně dorostenců a vedoucích kolem ní tančili zmíněný tanec. Lidé okolo zírali s otevřenou pusou, ale pro nás to byla nejhezčí tečka za vydařeným táborem.

Věra Čížková, T.J. Sokol Praha Staré Město

OSLAVY 99 LET OD ZALOŽENÍ T.J. SOKOL VINOŘ

Tyto oslavy jsme pojali jako generálku na rok příští, kdy budeme slavit kulatých 100 let od založení. A protože naše tetičky a sousedé z obce Baráčnické budou slavit zároveň s námi 90 let od založení, chceme to oslavit společně.

Na oslavu 99 let, která proběhla 19. 9. 2021 od 9:19 hodin, jsme pozvali děti z mateřské školky, děti ze Sokola předvedli ukázkou cvičení se švédskou bednou, tetičky Baráčnice zatančily Českou besedu a zdravotníci nám předali vzácní hosté. Vstoupili zde členové Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, B. Svoboda a P. Žáček. Na úvod nám nádherně zazpívala hymnu Klárka Marysková.

B. Svoboda připomněl nelehký život Sokola, kdy jeho dědeček, coby starosta sokolské jednoty ve Spořilově, byl vyhozen a celá sokolovna srovnána se zemí. Historik Pavel Žáček vzpomněl na úlohu sokolstva při založení samostatného Československého státu v roce 1918, na jeho podíl v protinacistickém odboji, zapojení do akce Antropoid, i na obrovskou cenu, kterou za to Sokol zaplatil. 8 října 1941 byli pozatýkáni funkcionáři Sokola a odvezeni do Terezína a později do Osvětimi. Byly povražďeny mnohdy celé rodiny. Tento den, 8. říjen, si připomínáme jako Památný den sokolstva.

Za župu Jana Podlipného vystoupil starosta župy, bratr Luděk Pokorný. Spolu s bývalým i současným starostou naší jednoty, bratrem M. Hrnčálem a M. Gawdunem, předali ocenění župy i jednoty našim zasloužilým členům, br. Milanovi Klivickému a br. Václavovi Kubkovi za jejich obětavou práci v T.J. Sokol Vinoř při příležitosti jejich kulatých narozenin, 75 resp. 70 let. Vše dokumentovala šéfredaktorka sokolského časopisu Vzlet, sestra A. Jagošová.

První polistopadový starosta Sokola Vinoř, br. M. Hrnčál připomněl dobu, kdy byl na sokolovnu vznesen privatizační projekt – s využitím na sklady. Po velikém boji se Sokol Vinoř ke svému historickému majetku dostal až soudně, v roce 1994.

Zdravice nám předali i zástupci ostatních spolků, za myslivce předseda B. Pechr, za rybáře předseda T. Podzimek, za baráčnické rychtářka V. Kučerová, za zahrádkáře předsedkyně M. Kollarová a za skauty vůdkyně H. Šůrová. Za městskou část se zúčastnil 1. místostarosta, M. Antoš.

Hospodský nám udělal vynikající guláš, na stole byly posvícenské koláčky a k pití voda, pivo i víno.

Moc děkujeme všem, kteří se naší oslavy zúčastnili. Děti ze školky byly skvělé, paní učitelky také, potlesk po jejich vystoupení nebral konce. To samé se dá říci i o vystoupení dětí ze Sokola, stejně jako o jejich cvičitelkách. Naše baráčnické tanečnice měly laťku hodně vysoko, i ony ale byly již tradičně skvělé. Omlouváme se všem, které jsme jmenovitě nepozvali nebo zapomněli pozvat. Zveme vás ale už předem na oslavy 100 let Sokola Vinoř.

Oslavy 99 let máme za sebou, ať žijí oslavy 100 let v roce 2022. Předpokládaný termín je 17. 9. 2022. Přijďte určitě, Sokol si to zaslouží. K tomuto výročí připravujeme kalendář se starými i novými fotografiemi, s představením jednotlivých oddílů i naší činnosti. Kdo by si jej chtěl rezervovat, tak buďte pomocí SMS 721941621 nebo mailem na frsv@post.cz

Se sokolským Nazdar, viru zmar! Ať se ve zdraví setkáme na dalších akcích.

František Švarc, místostarosta Sokola Vinoř

Redakční poznámka: Tento článek vyšel také v časopisu Vinořský zpravodaj.

PROSEČTÍ SOKOLOVÉ SPOLU V POHYBU O PROSECKÉ POUTI

Ve dnech Svatováclavské pouti a v rámci Evropského týdne sportu #BeActive Sokol spolu v pohybu uspořádala Tělocvičná jednota Sokol Prosek 25. a 26. září 2021 orientační závod Pohádkovým lesem.

Pohádkový les byl rozdělen na dva nezávislé okruhy, malý okruh pro předškoláky a velký závodní okruh. Malý okruh probíhal v okolí Proseckého rybníčka. Děti na jednotlivých stanovištích plnily uložené úkoly.

Velký okruh s hádankami z oblasti klasických českých pohádek a ze zlatého fondu české kinematografie vedl od Proseckého rybníčka do Parku Podviní a zpět přes lesopark v okolí bobové dráhy do Proseckých skal. Trasa orientačního závodu měřila 3,4 km s převýšením 93 m a měla soutěžící nejen pobavit, ale také ukázat příjemnou procházku lesními úseky z Proseku do Vysočan.

Závod úspěšně dokončilo přes 200 účastníků, kteří odeslali správné znění tajenky prostřednictvím webového formuláře.

Tajenka odkazovala na sbírku českých lidových pohádek Karla Jaromíra Erbena a zněla: „*Karel Jaromír Erben chtěl ukázat, že divukrásný obraz tvořivé síly a života českého lidu poskytují právě české pohádky!*“ Všichni, kteří se do soutěže zaregistrovali nebo potkali cestou sokolskou hlídku, dostali drobné věcné ceny.

V průběhu akce byla zahrada sokolovny Tělocvičné jednoty Sokol Prosek proměněna v interaktivní Pohádkovou zahradu a za podpory MČ Praha 9 zde bylo odehráno několik loutkových divadelních představení. Během dvou dnů se zde vystřídalobezmála 300 nejmenších diváků.

Kamila Petrů, T.J. Sokol Prosek

OTAKAR MACH - PŘEDNÁŠKA OD HEYDRICHA K ANTROPOIDU

RNDr. Otakar Mach, CSc. je svým profesním zaměřením přírodovědec, biochemik, vědecký pracovník, pedagog, osoba všestranně působící ve svém významném oboru s životní těžbou, umocněnou jeho osobní výbavou – entuziasmem a vědomím společenské platnosti. Jeho celoživotní žeň je v tomto směru víceméně uzavřena. O to více vystupuje ve spektru aktivit jeho druhá stránka života. Tou je historie a v dobrém slova smyslu vlastenectví. Patří ke generaci, která prožila dvacáté století jako činný účastník všech zvratů, které doba české společnosti přinášela. Jeho osobnost od mládí formovalo členství v **Sokole**, organizaci, kterou nechápal jen jako tělocvičný oddech, ale viděl ho v jeho původním, *tyršovském* smyslu – spojení tělesných i duchovních hodnot. Konečně tudy vedla naše Sokoly i cesta politických

aktivit při zrodu První československé republiky, zásadního vkladu českých legionářů a všech dalších počinů, které bývalá totalitní vláda ráda umlčovala. Dnes se společnost k těmto hodnotám vrací a bratr Ota Mach je v tomto směru příkladným činitelem. Třeba zde dodat, že po sametové revoluci byl mnohaletým starostou T. J. Sokola Prosek a dodnes zde působí jako platná organizační síla. Jsme tak u aktuálního programu, vázaného na tuto tematiku.

O prosecké pouti 2021, v sobotu a neděli 25. a 26. 9., uspořádal bratr Ota Mach v prosecké sokolovně přednášku na výše uvedené téma, kterou kvalifikovaně propojil činnost Sokola s dodnes málo známou historií protinacistického odboje právě na Proseku. I když byl tento významný politický vklad již i vícekrát proklamován, rozhodně neškodí, aby byl znovu a znovu kvalifikovaně připomínán, nejen mladým lidem, ale společnosti jako celku. Tomuto tématu se dr. Mach věnuje po dlouhou řadu let, má ho dobře zmapováno a podloženo četnými doklady. Zdůrazňuje se zde hrdinství proseckých obyvatel v době atentátu na říšského protektora Heydricha v roce 1942, ukrývání stop tohoto úžasného a naši zemi osvoboditelského činu. O tom dr. Mach mluvil již v době předešlé. Letos se zaměřil na širší okolnosti tohoto národní obrodného podhoubí za 2. světové války. Připomenul i své rodiště v Krkonoších, kde zrála nejen obecná vlastenecká nálada, ale uplatňovala se i henleinovská doktrína s utrpením při vystěhování obyvatelstva apod. Představil nám řadu unikátních dokumentů, například mapy s okleštěným územím Sudet, zhodnotil soudobé názory v konfrontaci Sudet a Prahy. Byla to jakási vážná oáza jinak bouřné a jásavé prosecké pouti, kde jsme si mohli dobře uvědomit vklad oné doby, umožňující dnešní, potažmo šťastné žití.

Na obrázky a jedno krátké video z přednášky se můžete podívat zde: <https://www.rajce.net/a17492509>

PhDr. Jiřina Langhammerová, Foto: Ivo Antušek

BASKETBALISTI Z T.J. SOKOL DUBEČ VYHRÁLI BRANDÝSKÝ POHÁR

	BKB	BK Fénix Modřany	BK Přeštice MIX	TJ Sokol Duběč	BK Junior Kralupy	Levharti Chomutov	BA Radotín	skóre	bodý	pořadí
BK Brandýs nad Labem		98:46	82:35	36:45	125:8	55:69	70:56	466:259	10	3.
BK Fénix Modřany	46:98		26:42	29:51	91:5	20:43	20:0	232:239	8	5.
BK Přeštice MIX	35:82	42:26		27:61	67:20	22:75	43:57	236:321	8	4.
TJ Sokol Duběč	45:36	51:29	61:27		101:4	49:43	50:41	357:180	12	1.
BK Junior Kralupy	8:125	5:91	20:67	4:101		9:60	18:111	64:555	6	6.
Levharti Chomutov	69:55	43:20	75:22	43:49	60:9		20:0	310:155	11	2.
BA Radotín	56:70	0:20	57:43	41:50	111:18	0:20		265:181	6	7.

První zářijový víkend se kluci kategorie U13 zúčastnili Brandýského poháru. Všechna družstva porazili, a tak zaslouženě celý pohár vyhráli. Kluci, gratulujeme vám, jste naše jedničky! Navíc Aleš Dlouhý získal ocenění MVP turnaje a Wilda Walter se dostal do nejlepší pětky.

Převzato z: <http://sokoldubec.cz/brandysky-pohar-u13/>

MODERNÍ GYMNASTKY Z T.J. SOKOL KARLÍN ZÍSKALY V TŘEBÍČI MEDAILE

V sobotu 11. září vyrazily všechny naše závodní skladby ESG na první závody do Třebíče! Naše nejmladší závodní družstvo Námořníků z kategorie 8 let a mladší vybojovalo na svých úplně prvních závodech parádní 2. místo! Tým Alenek vybojoval v kategorii 8–10 let famózní zlaté medaile! Zlato cinkalo na krku i našim holčičkám v kategorii 10–12 let! Třetí zlaté medaile vybojovaly pro náš oddíl v Třebíči gymnastky ze skupiny Bond 12–14 let! Moc gratulujeme! Naše nejstarší závodnice v kategorii Seniorky pak na tomto závodě obsadily skvělé 2. místo!

Rádi bychom poděkovali všem gymnastkám za senační reprezentaci

našeho oddílu, rodičům za obrovskou podporu a pomoc a trenérskému kolektivu za skvělou přípravu našich super gymnastek!

Převzato z: <https://mgkarlin.cz/udalosti/esg-cup-i-trebic-2021/>

VYSOČANSKÉ MAŽORETKY VYBOJOVALY 3. MÍSTO NA ME

19. září 2021 pokračoval Poděbradský pohár v halových disciplínách. Skupina *Děti mladší* soutěžila v disciplíně Traditional Pompon. Dívky vybojovaly 1. místo a nominaci na mistrovství Evropy v Poreči v termínu 20. až 24. října, kterou také přijaly! V pátek 22. října 2021 byl den D. Holky v chorvatské Poreči vybojovaly skvělé 3. místo a v disciplíně Traditional Pompons, kategorie *Děti* získaly titul II. VICEMISTR EVROPY pro rok 2021!

Děkujeme za skvělou reprezentaci a gratulujeme holkám, i jejich trenérkám!

Převzato z: <https://www.prazskemazoretky.cz/clanky/aktuality/>

100 LET KINA VZLET

Před 100 lety 11. 11. 1921 byl slavnostně otevřen biograf Vzlet slavnostním představením. Po třech letech provozu kina ve Zpravodaji Sokola Praha Vršovice vzpomíná bratr Alois Zeman:

„Vzpomínky krásné na nadšenou spolupráci členstva i na trudné, těžké chvíle, které jsme jako zodpovědní činitelé při stavbě biografu prožívali.

Tři roky provozu biografu máme tedy za sebou. Není to období dlouhé, ale postačující, abychom si o našem podniku utvořili správný úsudek a abychom, majíce před očima účel biografu, tj. Stavbu tělocvičny, nastoupili ke konečné metě cílevědomou a správnou cestu.

Stavba Vzletu za více jak půlstoletí trvání jednoty jest zajisté nejdůležitějším a také největším stavebním podnikem jednoty. Byla provedena v době, kdy nikdo bez vydatné státní podpory neodvažoval se za svízelných hospodářských poměrů stavěti. Tehdy v řadách sokolských zvučně zaznělo zázračné heslo Tyršovo „Opři se sám“ a naše jednota byla jednou z prvních, jež svépomocí postavila více jak dvoumilionovou budovu, v zápětí na to pak zřídila pro své cvičence i letní cvičiště.

V naší jednotě nebylo tehdy takřka člena, jenž by nějakým způsobem nepřispěl na stavbu ať již příspěvkem, půjčkou, fysickou neb mravní podporou. Vzpomínajíce na tuto krásnou dobu jásavého nadšení, dobré vůle, ochotné, obětavé práce, domníváme se, že to nebyla pouze láska k jednotě, ale i výraz, prokázati skutkem své vděčné pocity nad osvobozeným českým lidem.

K tomu přispěla ještě důvěra k budoucímu podniku, neb myšlenka, postavit pomocí biografu příští tělocvičnu, byla ve svém jádru slibnou a dnes směle můžeme tvrditi, i myšlenkou zdravou.

Máme ale i trudné vzpomínky, hlavně na těžké finanční nesnáze, které, vybičovavše naši energii na nejzazší mez, uskutečnily svépomocnou půjčku členskou, tři půjčky u peněžního ústavu a konečně i výhodný prodej pozemku staveb družstva.

Všechny tyto finanční operace, diktované neúprosnou nutností, přispěly k dokončení stavby, k vyrovnání celého stavebního nákladu a tím i k zajištění podniku.

Dnes, u příležitosti tříletého výročí našeho biografu, znajíce dokonale jeho provoz, můžeme na dobré svědomí říci, že všechny převzaté závazky a vyplácení dluhu budou dodrženy.

Jest to velice důležité uvědomiti si toto v zájmu cti jednoty a důvěry a v zájmu stavby budoucí tělocvičny.

Činnost jednoty nesmí proto ustati. Musíme dnes těžiti z dané příznivé situace, již nebylo před >Vzletem<. Bystré, podnikavé hlavy, pracovitě včely, nacházející u členstva důvěry a vlídné podpory, v srdečné pospolitosti a s vytrvalou vůlí uspiší nám uskutečnění budoucí Sokolovny.

Biograf >Vzlet< stojí dnes, po třech létech svého trvání, pevně ve svých základech, vykazuje uspokojivou prosperitu. Jsme o tom pevně přesvědčeni, že bude tak i nadále, neb náš podnik pracuje s malou reží, svým mírným vstupným bude vždy přístupným všem lidovým vrstvám a těší se vzrušující oblibě svého obcenstva. Slouží netoliko zájmům sokolským, ale i cizím korporacím a zaslouží si proto přízně veškerého občanstva.

Navštěvujme proto všichni náš >Vzlet<, propagujme jeho návštěvu, aby náš podnik vzkvétal u vědomí, že najdeme v něm netoliko zábavu a poučení, ale že podpoříme zároveň i jeho dobrý účel.“

Kalendář „Sokola“ ve Vršovicích.

Ríjen: 1. sobota o 7. hod. več. ve „Hrádku“ a na sokolišti:

Mimořádná valná hromada.

5. neděle dopoledne na sokolišti:

Závody mužů,

odpoledne: Závody dorostenců.

Listopad: 11. neděle dopoledne ve „Vzletu“:

Besídka dorostu a žactva.

12. pondělí večer ve „Vzletu“:

Koncert pražských učitelů.

Zvláštní biografická představení

pořádají:

- Ríjen: 9. čtvrtek: Odbočka železn. zřízení Vršovice;
15. středa: Českoslov. církev,
16. úterek: Pořadatelé „Vzletu“ ve prospěch jednoty,
18. sobota odpo.: Obecné a měšťanské školy pro mládež.
Listopad: 6. čtvrtek: Odbočka želez. zřízení Míchle.
13. úterek: Čsl. nár. sociální strana.
20. úterek: Národní demokracie.
27. Českoslov. církev.
Prosinec: 4. čtvrtek: Pořadatelé „Vzletu“ ve prospěch jednoty.
11. úterek: Čsl. nár. sociální strana.
17. úterek: Podpůrný spolek „Družba“ Vršovice.
Listopad: 9. neděle o 10. hod. dopol:

Koncert sl. Morfův.

Tři roky stojí bio „Vzlet“.
Svépomocně vystavěn, finančně zajištěn,
těší se oblibě svého obcenstva.
Díky všem za přízeň!
Poskytuje dobrou a levnou zábavu, ale
tažé Sokolovna jest jeho účelem.
Kdož nenavštíví proto tyto filmy:

Ríjen 1924:

- 3.—9. Únos krásné Heleny a zánik Troje.
10.—13. Žebračka od svatého Sulpice.
14.—16. Auto ze stříbrné hranice.
17.—23. Děti trníce I. a II. díl.
24.—30. Román císařovny Eugénie.
31.—3. listopadu: Ohnivá koule.

Listopad 1924:

- Připravují se: Af žije král, s Cooginem.
Lásky hravé a dravé, s Možuchinem a Lisenkovou.
Quo Vadis, nově zpracovaný, s Janningsem.
Dr. Jack, s Harold Lloydem.
Tulák, s Chaplinem.

Kino Vzlet pomáhalo a finančně dopomohlo jednotě ke stavbě sokolovny. Účelu bylo dosaženo. Promítání sokolského kina Vzlet ukončil až zákaz Sokola. Krátce se promítalo a budovu jednota vlastnila po druhé světové válce, až do dalšího zákazu Sokola. Po roce 1989 nebylo kino jednotě vráceno, budova chátrala a byla skladištěm.

Ještě jednou se jednotě podařilo v kině Vzlet ukázat svou činnost. V roce 2010 jsem byla pověřena uspořádáním výstavy ke 140 letům jednoty a 125 letům župy Jana Podlipného. Záštitu nad výstavou převzal starosta MČ Praha 10 Mgr. Vladislav Lipovský. Budova kina byla krátce po rekonstrukci, kterou provedl Ing. arch. Michael Klang: https://cs.wikipedia.org/wiki/Michael_Klang. Jeho nadšenou spoluprací s pracovníky jednoty a župy se podařilo ukázat na práci Sokola po 20 letech obnovy.

K otevření výstavy byl připravený slavnostní program v prostorách celého kina. Různé projevy, přehlídky a další vystoupení, včetně filmu o návštěvě presidenta Masaryka ve Vršovicích se konaly v modernizovaném sále kina. Vystoupil i sbor Gaudium Praha Sokola Kr. Vinohrady a tehdejší pražský primátor. Podrobná reportáž byla uveřejněna **v 2. čísle časopisu Vzlet z r. 2010, který je k nalezení na župním webu.**

Celé kino bylo vyzdobené velkoformátovými fotografiemi, sokolskými plakáty ke sletům, byly vypůjčeny prosklené vitríny, stoly k uložení archiválií jednoty i župy, na televizních obrazovkách se promítaly sokolské slety a župní slavnosti. U vchodu návštěvníky vítaly figuríny oblečené do sletových krojů a historických cvičebních úborů.

Pan architekt si velmi vážil ještě původního plátna kina, na které se promítalo při vernisáži naší výstavy. Módní přehlídka sokolských krojů a cvičebních úborů z doby trvání organizace též zpestřila naši vernisáž. Na výstavu se chodili dívat občané Vršovic, školní výpravy z okolních škol a členové Sokola nejen z Prahy.

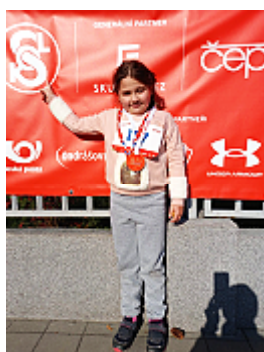
Bio „Vzlet“ v Heroldových sadech, vystavěné členskou svépomocí.

Foto ze Slavnostního listu k šedesátému výročí Vršovické jednoty.

Přejme budově, aby dále prosperovala a pokračovala ve spolupráci se Sokolem Vršovice.

Jitka Viktorínová, T.J. Sokol Praha Vršovice

SIMONA FÜRBACHEROVÁ VÍTEŽKOU SOKOLSKÉHO BĚHU REPUBLIKY

28. října 2021, jako připomínka státního svátku *Den vzniku samostatného československého státu*, se konal na mnoha místech naší vlasti Sokolský běh republiky. Simona Furbacherová z mladšího žactva T.J. Sokol Prosek se zúčastnila závodu na 200 m v Roztokách u Prahy. Byl to úplně první závod v běhu v jejím životě. Rozeběhla se tak rychle a díky pravidelnému cvičení v Sokole tempo udržela a zvítězila ve své kategorii mladších žákyň. Závodu na 200 m se zúčastnilo 15 dětí. Účastníci hlavního závodu běželi závod v délce letopočtu vzniku republiky. Atmosféra byla přátelská v duchu sokolského souznění. Běh pro radost za slunečného počasí vykouzil úsměv na tváři všem účastníkům i jejich doprovodu. Organizátoři z místní sokolské jednoty byli milí, vstřícní a dobře připravení. Simonce k vítězství gratulujeme.

Jana Seemanová, T.J. Sokol Prosek

50. SRAZ POBYTU V PŘÍRODĚ PRO PRAŽSKÉ ŽUPY A OKOLÍ

Sraz se konal v sobotu 9. října 2021 v Šárce. Sešli jsme se ve 14 hodin nedaleko nádraží Veleslavin a odtud jsme se přesunuli pod vedením bratra Zdeňka Lauschmanna k „miniampiteátríku“. Na společném nástupu se zpívala písnička *Hoj vzhůru, pestrý sokole*, dozvěděli jsme se Jazykohrátky (tentokrát vytvořit co nejvíce slov, která obsahují základní číslovky) a Pamatovačku („Největší dárek, který můžeš někomu dát, je tvůj čas, protože když někomu daruješ svůj čas, daruješ mu kousek svého života, který už nikdy nevrátíš“).

Následoval první pozdrav padesátému srazu a to bylo padesát tlesků a vždycky na každý desátý se utvořila skupina lidí a vykonala určitý pohyb. Dále jsme pokračovali lesem ke kótě Červený vrch a cestou jsme si zahráli dvě společné hříčky.

Poslední přesun byl k Šáreckému potoku. Tady nejprve proběhla *Modrá stuha*, což je otužování (namočit, usušit, obléct – otužilců bylo docela dost) a kolem 17 hodiny jsme začali pouštět lodičky, které si každý vyrobil a donesl, k uctění Památného dne sokolstva. Úsek pro plavbu byl dlouhý asi 50 metrů. Na konci je dva obětavci lovili a každý mohl posílat opakovaně. Nutno říci, že každým rokem jsou lodičky kvalitnější a opravdu všechny světýlko dovezly.

Kolem 17:45 měly jednotlivé jednoty a oddíly odevzdávat ke kontrole splněné Jazykohrátky a Pamatovačku. Slovo bylo vymyšleno opravdu hodně a Pamatovačku, která se na začátku třikrát řekne, pak se nesmí nikam zapisovat ani si ji opakovat a na závěr se musí co nejpřesněji napsat, měla správně jedna jednotka a další dvě měly 1 až 2 chyby. Také ovšem vznikla lidová tvořivost, kdy u některých byla druhá část úplně jiná než původní. Z toho je zřejmé, že je výhoda mít s sebou někoho s dobrou pamětí.

Na závěrečném nástupu proběhl druhý pozdrav padesátému srazu, což bylo padesát výskoků pro zahřátí, dostali jsme pamětní lístečky a svíčky s padesátkou, které k tomuto jubilejnímu srazu vyrobila sestra Karolína Nováková ze Sokola Libeň.

Pak už zbýval jen pozdrav a zpáteční cesta buď na Červený vrch, nebo na Jenerálku, odkud se každý dopravil domů.

Srazu se zúčastnilo 166 sokolíků ze čtyř jednot (Libeň, Zlíchov, Kobylisy, Staré Město), což bylo nejvíc za posledních několik let. Rádi bychom, aby se naše řady rozrostly o další jednoty, které se pobytu v přírodě věnují.

Věra Čížkovská, Sokol Praha Staré Město

SEMINÁŘ NORDIC-WALKING V T.J. SOKOL HOSTIVAŘ

i přítomní účastníci mohou seminář hodnotit podobně kladně jako já s náčelnicí župy.

V pátek 22. října v odpoledních hodinách se uskutečnil dlouho plánovaný seminář nordic-walking ve Švehlově sokolovně. Naše zkušená lektorka chůze paní Petra Hamerská nám nejdříve vysvětlila teorii, po které jsme se vydali ven do slunečné podzimní přírody hostivařského parku. Vysvětlili jsme si a prakticky vyzkoušeli chůzi s hůlkami na nordic-walking, které nám některým i laskavě zapůjčila. Vysvětlila všem rozdíl mezi chůzí s trekovými holemi a nordic-walking holemi, chůzi v různorodém terénu a upozornila na nejčastější chyby v praxi, abychom tuto severskou sportovní chůzi prováděli správně. Dozvěděli jsme se také zajímavé novinky z této oblasti a mnoho dalších užitečných informací, které jistě využijeme. Společně jsme prožili i příjemné odpoledne pod vedením naší lektorky, které se rovněž v našem kolektivu líbilo. Počasí nás neklamalo, takže páteční odpoledne bylo vydařené. Snad

Petr Čížkovský

SOKOLOVÉ A SOKOLKY Z KRÁLOVSKÝCH VINOHRAD BYLI V ŘÍJNU ÚSPĚŠNÍ

V říjnu se děti spolu se svými cvičitelkami z tělocvičné jednoty Sokola Praha Královské Vinohrady zúčastnily dvou závodů. Prvním byl 8. ročník *Běhu do Vyšehradských schodů*, který se konal v neděli 10. října. Na závodníky čekalo 118 schodů a cílová čára před Vyšehradem. Tohoto závodu se zúčastnilo pět dětí Bára, Bety, Sofinka, Eda a Tonda. Získali jsme čtyři medaile.

O týden později se v Sokole Radotín konal 4. ročník *Chlapáckého dvojboje* – závodu na kruhách

Běh do Vyšehradských schodů

Chlapácký dvojboj

a bradlech, u mladších závodníků na hrazdě. Pro naše nejmladší účastníky, Vaška a Viktora, to byl první závod na náradí. Starší chlapci Marek, Lojza a Vilda předvedli nové závodní sestavy. Závod je určen nejen pro chlapce, ale mohou se ho zúčastnit i děvčata. Bára a Hermínka využily této možnosti a vyzkoušely si, jaké to je závodit na pánském náradí. I tento závod byl pro nás úspěšný, a i přes velkou konkurenci si děti domů odvezly čtyři medaile.

Eva Matoušková, T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady

150+1 ROK V SOKOLE PRAHA VRŠOVICE - PŘÍRŮSTEK DO SOKOLSKÉ KNIHOVNY

Když jsme připravovali oslavy 150. výročí naší jednoty (v roce 2020), nevěděli jsme, jak náročný rok nás čeká... Stihli jsme uspořádat ples ke zmíněnému výročí a potom se zastavil sokolský ruch. Společně s oslavami byla tak odložena i příprava almanachu, brožury, sborníku – prostě něčeho, co by shrnovalo historii i současnost vršovické jednoty v papírové formě.

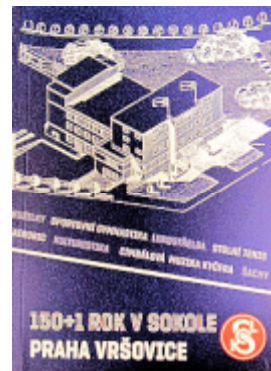
Do příprav jsme se nakonec pustili v zimě 2020. Zapojil se takřka každý oddíl a jeho zástupci napsali více či méně rozsáhle něco o tom, jak daný oddíl začínal a jak se mu daří dnes. Připojili zpravidla několik fotografií. Mezitím vznikala s pomocí br. Jana B. Uhlíře a členů Vzdělávacího odboru ČOS, Kateřiny Pohlové a Martina Klementa, kapitola o historii jednoty. Jan Stránský, náčelník vršovické jednoty a zároveň archivář, poctivě celý text prošel jako vůbec první čtenář a také pátral po dokumentech a fotografiích. Na konci června 2021 se do práce mohlo pustit duo grafička Heda Křížová a autor obálky Jan Štěpánek, kteří už mají za sebou přípravu župního almanachu. V srpnu se tisklo a během prvních zářijových týdnů už ležela ve vršovické sokolovně zbrusu nová brožura v počtu 1000 kusů. (Mimochodem zhruba polovina už je nyní rozebrána, rozeslána a darována...)

V úterý 7. 9. v 18 hodin jsme brožuru ve vršovické sokolovně slavnostně představili sokolům i veřejnosti. Zároveň celou událost zaznamenávala Česká televize pro Sokolský zpravodaj. Nejdříve zahrála cimbálová muzika Kyčera pochod *Lví silou*, potom následovalo představení brožury, projev pí. senátorky a starostky Prahy 10 Renaty Chmelové a br. Rudolfa Douchy, starosty naší jednoty a pak už připitek na úspěch brožury. Události se účastnili členové Sokolské stráže, kteří vynesli prapor jednoty a župní prapor.

Poděkování patří všem, kteří se jakoukoliv měrou podíleli na tom, že brožura *150+1 rok v Sokole Praha Vršovice* je na světě.

Odkaz na fotografie a jedno video najdete na župním webu <https://www.zpodlipneho.cz> a na <https://www.rajce.net/a17459516>

PS: Pokud by Vám povídání o historii o současnosti vršovické jednoty mělo udělat také radost, napište si o brožuru na ajagosova@zpodlipneho.cz

Anna Jagošová, vzdělávatelka T.J. Sokol Praha Vršovice

SOKOL PRAHA STARÉ MĚSTO V MORAVSKÉM KRASU

V loňském roce nám podzimní prázdniny v Moravském krasu kvůli Covidu nevyšly, tak jsme se těšili na letošní rok, že si pobyt v okolí Macochy zopakujeme. Většinou nás na podzimky jezdí tak 7 až 10, ale letos se přihlásilo 19 sokolů. Ubytování, které jsme měli od jara domluveno a potvrzeno v Suchdole nedaleko propasti Macocha, nám paní majitelka chaty v polovině října odmítla, protože jsme prý neposlali zálohu (ona ji ale nepožadovala a ani neposlala číslo účtu). Pak sice uznala svoji chybu, ale už se nedalo nic dělat a musela jsem shánět náhradní ubytování. Prožila jsem krušný týden. Protože jsme si naplánovali, že poběžíme *Sokolský běh republiky* v Jedovnicích, začala jsem se pít v místním Sokole. Sestra náčelnice nám dala naději, ale nakonec to také padlo, protože manželka ubytovatele nevěděla, že manžel chatu na podzimní prázdniny rezervoval. Nezbylo než hledat na internetu. Nakonec se povedlo sehnat v Jedovnicích ubytování pro dvacet osob se čtyřmi apartmány, vybavenými kuchyňkami a vším ostatním potřebným. To mi spadl kámen ze srdce a už jsme jenom doufali, že nám bude přát i počasí.

Ve středu ráno jsme se natěšení sešli na Hlavním nádraží, abychom vlakem odjeli do Blanska a následně odtud autobusem do Jedovnic. Naše ubytování bylo nedaleko zastávky autobusu, takže jsme tam byli ve chvílce. Sice nás překvapilo, že apartmány jsou rozesety do tří různých objektů, ale nakonec se všechny sokolky povedlo rozmístit tak, jak jsme potřebovali a společné sezení pod pergolou nebo v největším pokoji jsme si užili každý den. Hned ve středu odpoledne jsme vyrazili hledat místo startu *Sokolského běhu republiky*, který se běžel kolem rybníka Olšovce, abychom druhý den šli najisto.

Ve čtvrtek nás čekal zmíněný běh, kterého se nás zúčastnilo celkem 16. Všichni ze sebe vydali maximum a v cíli se radovali z nádherné medaile. Dokonce desetiletý Tomáš se po doběhu své dětské trasy zapojil i do běhu dospělých a trasu 5,5 km zdolal na padesátém místě ze 78 běžců.

V pátek jsme absolvovali výlet do Punkevních jeskyní včetně plavby na lodičkách. Cesta vedla z Vilémovic, kam jsme dojeli autobusem, po červené značce přes propast Macocha, kde jsme si vyzvedli objednané vstupenky, až k jeskyním. Prohlídka jeskyní trvala přes hodinu a moc se nám všem líbila. Pak jsme pokračovali ke Skalnímu mlýnu, kde jsme si ještě v rychlosti stačili prohlédnout Muzeum přírody Moravského krasu, a pak už jsme zamířili po zelené značce zpět do Vilémovic, odkud nás autobus odvezl domů.

Další krásný výlet nás čekal v sobotu. Vyrazili jsme po zelené značce krásnou přírodou do nedaleké Rudice, kde jsme si prohlédli větrný mlýn. Velmi zajímavý výklad ve dvou patrech bývalého mlýna, kde byly i ukázky jeskyňářství, nás všechny zaujal a závěrečný film s 3D brýlemi nás vtáhl do nádherné přírody Moravského krasu. Pak jsme pokračovali až do Křtin, kde jsme si prohlédli pětilodní barokní kostel, který je považován za nejkrásnější barokní památku u nás. Také jsme mohli obdivovat 33 zvonů různých velikostí a názvů umístěných na nádvoří kostela. Po prohlídce nám zbylo 15 minut do odjezdu autobusu, tak jsme si v místní cukrárně vybrali každý jeden dort a v obrovské krabici jsme je vezli domů, kde jsme si zaslouženou odměnu užili. Autobus nám málem ujel, protože jsme stáli na opačné zastávce (chybička se vloudila), ale naštěstí jsme včas zareagovali a dojeli domů podle plánu.

Každý večer po večeři, kterou si děti samy připravovaly, jsme hráli různé společné hry a u některých jsme se nasmáli tak, až nám tekly slzy.

V neděli jsme všechno uklidili, zabalili a s podstatně prázdnějšími krosnami po sněžení všeho jídla jsme se vydali domů. Dojeli jsme autobusem do Blanska, a protože jsme tam měli dost času, došli jsme do centra, kde jsme si na velkém prostranství zahráli dvě hry, dali si oběd a vrátili se na vlak, který nás s menším zpožděním dovezl do Prahy.

Celé prázdniny jsme měli nádherné počasí, na jaké jsme čekali snad sedm let, a všechny výlety s námi ušlapala i naše nejmenší sokolčička Emička, ještě ani ne tříletá. Ta stihla s maminkou a tetou (cvičitelkami Luckou a Bárou) ještě pouštět draka. Prostě jsme si to všichni užili a těšíme se na další společné akce.

Věra Čížkovská, náčelnice Sokola Praha Staré Město

SOUTĚŽ

V minulém čísle Vzletu redakce uveřejnila soutěž pro malé sokolíky. Úkolem bylo vymalovat obrázek a také správně vybarvit sokolský znak. Autorkou omalovánky je Johana Seemanová. Dohromady do redakce přišlo přes 40 obrázků. Z těch se správně vybarveným sokolským logem, které přišly do středy 20. 10., jsme vybrali 18, které jsou otištěny níže. Všechny obrázky, které do redakce přišly do středy 20. 10. 2021 jsou uveřejněny na župním webu <https://www.zpodlipneho.cz/>

Děkujeme všem malým sokolkám a sokolům, kteří se soutěže zúčastnili.

Adélka Konopíková - 8 let - T.J. Sokol Mochov

Kevin Rostáš - 8 let - T.J. Sokol Prosek

Marie Desenská - 8 let - T.J. Sokol Prosek

Paris Benčíková - 9 let - T.J. Sokol Prosek

Filip Nádraský - 7 let - T.J. Sokol Prosek

Adam Nečesaný - 7 let - T.J. Sokol Prosek

Matěj Ivo Tesař - 8 let - T.J. Sokol Prosek

Viktorie Mošnerová - 8 let - T.J. Sokol Prosek

Tadeáš Novotný - 7 let - T.J. Sokol Prosek

Tomáš Spěváček - 7 let - T.J. Sokol Prosek

Výtvarný kroužek z T.J. Sokol Dolní Chabry

Jan Hašpl - 8 let - T.J. Sokol Praha Staré Město

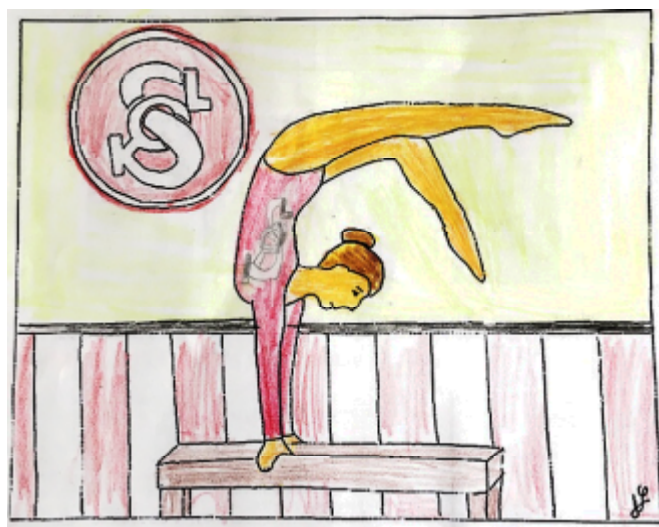
Emma Veselá - 8 let - T.J. Sokol Prosek

Johanka Malá - 8 let - T.J. Sokol Prosek

Jakub Liška - 9 let - T.J. Sokol Prosek

Eliška Pokorná - 7 let - T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady

Martin Šulc - 7 let - T.J. Sokol Prosek

Tereza Dohnalová - 6 let - T.J. Sokol Praha Staré Město

POZNEJ NAŠE SOKOLOVNY

V tomto čísle Vám přinášíme soutěž *Poznej naše sokolovny*, jejímž autorem je Ivo Antušek. K obrázkům přiřaďte správný název tělocvičné jednoty naší župy. Řešení nám zašlete na email vzlet@zpodlipneho.cz s předmětem VZLET – SOKOLOVNY nejpozději do 9. ledna 2022. Uveďte jméno, příjmení, jednotu a řešení. Správné odpovědi budou slosovány a výherce obdrží malý dárek. Jméno výherce a správné odpovědi se dozvíte v dalším čísle Vzletu.

Chcete-li odebírat časopis VZLET pravidelně, napište nám na vzlet@zpodlipneho.cz

Chcete si přečíst starší čísla časopisu Vzlet? Najdete je na stránkách župy www.zpodlipneho.cz

Na těchto stránkách také najdete odkaz na youtube kanál župy, kde můžete shlédnout videa z činnosti župy a jejích jednot.

Chcete se podílet na obsahu Vzletu? Své příspěvky, informace, fotografie, plakáty či další materiály posílejte na tuto adresu: vzlet@zpodlipneho.cz

Páté číslo časopisu VZLET v roce 2021 připravili a redakčně upravili z dostupných materiálů Anna Jagošová, Ivo Antušek a Vladimír Šilhán. Spolupráce – autoři jednotlivých příspěvků.

Redakční rada: Anna Jagošová – vedoucí redaktorka, Ivo Antušek, Anna Holanová, Vladimír Richter a Vladimír Šilhán

Tisk: vlastní – Sokolská župa Jana Podlipného

Sokolská župa Jana Podlipného, Vršovické nám. 111/2, 101 20 Praha 10

e-mail: zpodlipneho@sokol.eu, tel. : 271 742 775, 724 999 069.